

รายงานการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิค
และวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

A STUDY OF RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC ACHIEVEMENT
AND METHODS AND LEARNING TECHNIQUES IN
ENGLISH FOR COMMUNICATION COURSE CONTENT REVISION OF
FIRST-YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS IN POLITICAL SCIENCE
AT MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
MAHAVAJIRALONGKORN RAJAVIDYALAYA CAMPUS

นฤมล ชุ่มเจริญสุข

พระครูวินัยการโกวิท

สนิท วงปล่อมหิรัญ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย และ 2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ จำนวน 70 รูป/คน โดยใช้วิธีสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อ “นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ” ปรากฏค่าความถี่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 3.79 และ S.D. = 1.318) และเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อ “นักศึกษ้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง” ปรากฏค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 2.73 และ S.D. = 1.191)

2. ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับค่ารวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ปรากฏค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนรวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สูตร Pearson Correlation ในโปรแกรม SPSS (Statistic

Package for the Social Science) ปรากฏค่า -0.038 ซึ่งเป็นการแสดงค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และไม่ปรากฏค่าความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญ ปรากฏค่า 0.754

คำสำคัญ : 1. เทคนิคและวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

This research is aimed to 1. study about the techniques and the methods of English for Communication Course of First-Year Undergraduate students studying in the Faculty of Political Science (Governance Program) at Mahamakut Buddhist University Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus both in weekday and weekend session and, 2. To find the correlation between the techniques and the methods of English for Communication Course of First-Year undergraduate students studying in the Faculty of Political Science (Governance Program) at Mahamakut Buddhist University Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus and their academic achievement results. The research sample consists of 70 First-Year undergraduate students studying in the Faculty of Political Science (Governance Program) at Mahamakut Buddhist University Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus. The research sampling method is random sampling method which the samples were randomly selected. The research instrument comprises of 5-rating scale questionnaire of Techniques and the Methods of English for Communication Course. The statistics used for data analysis are Percentage, Mean ($\bar{x}$), and Standard Deviation (S.D.).

The research result revealed that

1. The techniques and the methods of English for Communication Course ‘The students use rhymes to memorize some new English vocabulary’ revealed the highest mean score ($\bar{x} = 3.79$ and S.D. = 1.318) and, the techniques and the methods of English for Communication Course ‘The students read English books for the entertaining purpose’ revealed the lowest mean score ($\bar{x} = 2.73$ and S.D. = 1.191)

2. In finding the correlation between the academic achievement results and the techniques and the methods of English for Communication Course of First-Year undergraduate students studying in the Faculty of Political Science (Governance Program) at Mahamakut Buddhist University Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus using Pearson Correlation Formula in SPSS (Statistical Package for the Social Science) Program revealed a low relationship and revealed no analytical significant level at 0.754.

Keywords: 1. The techniques and the methods of English Learning 2. Academic Achievement 3. English for Communication Course

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้า นางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข หัวหน้านักวิจัยในหัวข้อ “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาทุกรูป/คนของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย รวมถึงสมาชิกครอบครัวของข้าพเจ้าที่มีส่วนทำให้งานวิจัยเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ตลอดระยะเวลาในการค้นคว้าหาข้อมูล การให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเค้าโครงเนื้อหาในการทำวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ด้านการจัดทำรูปเล่ม ด้านการนำเสนอผลงานหลังจากที่งานวิจัยเสร็จสิ้น หากงานวิจัยเล่มนี้มีปรากฏความผิดพลาดและบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าในฐานะนักวิจัยในครั้งนี้ขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข
หัวหน้าโครงการวิจัยและคณะ
25 มิถุนายน 2566

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายของภาษาอังกฤษ	8
2.2 ความสำคัญของภาษาอังกฤษ	9
2.3 เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษ	10
2.4 เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ	13
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	18
2.6 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	27
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.8 มคอ.3 (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ)	34
2.9 สรุปกรอบแนวความคิด	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 แนวทางในการศึกษา	41
3.2 การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย	42
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
3.5 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	48
3.8 การแปลความหมายของแบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวน เนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	49
3.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
3.10 สมมติฐานในการวิจัย	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.2 โปรแกรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	79
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	81
5.3 ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	92
ภาคผนวก ข ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	98
ภาคผนวก ค ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย	103
ประวัตินักวิจัย	106

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

‘The limits of my language means the limits of my world.’

คำกล่าวข้างต้นที่ประพันธ์โดย Ludwig Wittgenstein (1922 อ้างถึงใน Smithsonian American Art Museum, 2022) นักปรัชญาชาวออสเตรีย ซึ่งหมายถึง การที่ท่านมีข้อจำกัดในด้านภาษาของตัวเอง นั่นหมายถึงข้อจำกัดของโอกาสของท่านด้วย จากคำกล่าวข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาในการเรียนรู้ การรับรู้ข่าวสาร ความคิด วิทยาการ ข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ ในโลกใบนี้ โดยเฉพาะในยุคโลกภิวัตน์ซึ่งเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย มีการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลผ่านทางสื่อและช่องทางต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสื่อสังคมออนไลน์หรือ Social Media เช่น ใน Facebook, Instagram, Lines และโปรแกรมอื่น ๆ เพราะฉะนั้นในการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่มีเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญในการเปิดโลกทัศน์จะทำให้เกิดการจำกัดขีดความสามารถของบุคคลนั้น ซึ่งภาษาทุกภาษาเป็นปัจจัยหรือเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ในศาสตร์ทุกแขนง ซึ่งมนุษย์ทุกผู้ทุกนามต้องเรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ ในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งในด้านบวกและลบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะในด้านต่าง ๆ ที่มนุษย์แต่ละคนพึงต้องทราบและเรียนรู้ ความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวในการศึกษาหาความรู้ในด้านภาษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชาวไทยจึงมีความสำคัญและเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

Simeon Potter (2020) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษก่อกำเนิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษและเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย ไอร์แลนด์ นิวซีแลนด์รวมทั้งชนชาติที่อยู่ตามเกาะต่าง ๆ ในทะเลแคริบเบียนและในมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาราชการ หรือ Official Language ของประเทศอินเดีย ฟิlipปินส์ สิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ แถบ Sub-Saharan รวมถึงแอฟริกาและแอฟริกาใต้ เพราะฉะนั้นภาษาอังกฤษจึงนับว่าเป็นภาษาที่สำคัญในฐานะภาษากลางที่เป็นตัวกลางในการสื่อสารของสังคมโลกในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นทางการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม การค้นคว้าข้อมูล และข้อมูลทางเทคโนโลยีต่าง ๆ การสื่อสาร โดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร Simeon Potter (2020) ยังได้กล่าวอีกว่าภาษาอังกฤษนอกจากจะเป็นภาษาหลักที่หลาย ๆ ประเทศทั่วโลกได้ใช้ในการสื่อสารกันแล้ว ภาษาอังกฤษยังอยู่ในฐานะที่เป็น Global Lingua Franca โดย Salikokko Sangol Mufwene ได้

ระบุไว้ใน Encyclopedia Britannica, Inc (2020) ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของความหมายของคำว่า ‘Lingua Franca’ ไว้ว่าเป็นภาษาที่ถูกใช้ในรูปแบบของการสื่อสารระหว่างประชากรที่พูด แบบชาวบ้าน หรือ vernaculars ที่ไม่ใช่ภาษาที่สามารถเข้าใจร่วมกันได้ (mutually intelligible) ซึ่งได้มีการใช้คำศัพท์นี้เป็นครั้งแรกในยุคกลาง (The Middle Ages) ที่ใช้ในการอธิบายคำศัพท์แสลง (Jargon) ในภาษาฝรั่งเศสและอิตาลีที่ได้รับการพัฒนามาจากชาวครูเสด Crusaders และพ่อค้าในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออก ซึ่งภาษาดังกล่าวได้ถูกแปลเป็นภาษาโรมัน (The Romance languages) อย่างง่าย เพราะฉะนั้น การที่ภาษาอังกฤษมีฐานะเป็น Lingua Franca จึงหมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางสำหรับผู้ที่ไม่ได้มีภาษาแม่เดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น คนจีนซึ่งใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ (First language) ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับคนพม่าที่ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาแม่ เป็นต้น จากที่มาและความสำคัญของภาษาอังกฤษข้างต้น ทำให้ผู้เรียนชาวไทยมีความจำเป็นต้องศึกษาและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทางประจักษ์ ซึ่งรากฐานในการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเริ่มจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ การสอน การถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน รวมไปถึงการชวนชวน การมีความมานะพยายามในการทบทวนบทเรียนนอกห้องเรียนของผู้เรียนเอง ความเอาใจใส่ในการค้นคว้าหาตำราและแหล่งการศึกษาเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของผู้เรียน เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และภาษาอังกฤษมีฐานะเป็นเพียงภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) ในประเทศไทยเท่านั้น

จากการสำรวจของสถาบัน EF (Education First 2020) ซึ่งเป็นสถาบันทางการศึกษาที่ดำเนินการทดสอบทางด้านภาษาอังกฤษใน 114 ประเทศที่ได้ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1965 ในประเทศสวีเดน ได้พิจารณาผลสอบการวัดระดับทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของสถาบัน EF (EF Standard English Test) ของผู้ทดสอบที่เป็นผู้ใหญ่จำนวน 2.2 ล้านคนจาก 100 ประเทศ/ภูมิภาค โดยในปี พ.ศ. 2563 ประเทศไทยมีดัชนีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) โดยลำดับภาษาอังกฤษที่ได้รับจากผู้ทดสอบชาวไทยอยู่ในระดับที่ 89 จาก 100 ประเทศ/ภูมิภาคและอยู่ในลำดับที่ 20 ในเอเชีย ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำมาก (Very low proficiency) ติดต่อกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562- 2563 ซึ่งในปี พ.ศ. 2560 – 2561 คะแนนภาษาอังกฤษของผู้สอบชาวไทยอยู่ในระดับต่ำ

1.2 ปัญหาวิจัย

1. เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนและการค้นคว้าด้วยตนเองของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 70 รูป/คน **คืออะไร**

2. เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนและการค้นคว้าด้วยตนเองของผู้เรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ **อย่างไร**ในการเรียนรู้รายวิชาเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 70 รูป/คน

2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 70 รูป/คน

1.4 ขอบเขตในการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ จำนวน 70 รูป/คน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง สิ่งใด ๆ ที่ทำสำเร็จแล้ว หรือการกระทำที่สำเร็จอันเกิดจากความพยายาม หรือผลการกระทำที่เกิดจากความพยายาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Academic Achievement) หมายถึง การที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยใช้ความสามารถและความพยายามในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจนได้รับคะแนนในระดับผ่าน ทั้งนี้คือมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งได้ผ่านการทดสอบตรงตามคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตร

ในการวิจัยในครั้งนี้หมายความถึงการที่ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชาตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรคณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ (Motivation Factor) หมายถึง ปัจจัย เหตุผลหรือความจำเป็นที่เป็นแรงผลักดันหรือแรงขับให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนอันส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้เชิงประจักษ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง ความต้องการจากภายใน ความรัก ความชอบส่วนบุคคล และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง ความต้องการเพื่อผลประโยชน์ที่จะได้รับจากภายนอก เช่น การเรียนรู้เพื่อต้องการหางาน เพื่อต้องการรางวัล ของตอบแทน ตำแหน่งที่สูงขึ้น ฯลฯ

ในการวิจัยในครั้งนี้หมายความถึงการที่ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชาตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรคณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เข้าเรียนในทุกวันวันจันทร์ – ศุกร์ ทุกสัปดาห์เป็นประจำตั้งแต่เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

นักศึกษาภาคนอกเวลาราชการ หมายถึง นักศึกษาที่เข้าเรียนในเวลานอกราชการ ในวันเสาร์-อาทิตย์ ทุกสัปดาห์ ตั้งแต่เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษที่อยู่ในฐานะภาษาต่างประเทศหรือ English as a Foreign Language โดย Cambridge University Press (2021) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ‘English as a Foreign Language’ ไว้ว่าเป็น

‘English as taught to people whose main language is not English and who live in a country where English is not the official or main language’

หมายถึง “ภาษาอังกฤษที่สอนแก่บุคคลที่มีภาษาแม่อื่นใดที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษและยังหมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในประเทศที่ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาราชการหรือเป็นภาษาหลักอีกด้วย”

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้จัดทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ประเทศไทย ซึ่งภาษาอังกฤษมีสถานะเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยและในบริบทแห่งการวิจัย เนื่องจากนักศึกษามีโอกาสได้เรียนและได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น โดยไม่มีการใช้ภาษาอังกฤษหลังจากจบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละคาบวิชา

ภาษาอังกฤษที่อยู่ในฐานะภาษาที่สอง หรือ English as a Second Language โดย Cambridge University Press (2021) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ‘English as a Second Language’ ไว้ว่าเป็น

‘English as taught to people whose main language is not English and who live in a country where English is an official or main language’

หมายถึง “ภาษาอังกฤษที่สอนแก่บุคคลที่มีภาษาแม่อื่นใดที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแต่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ในประเทศที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหรือเป็นภาษาหลัก”

ภาษาอังกฤษที่อยู่ในฐานะ Lingua Franca หรือ English as a Lingua Franca โดย Cambridge University Press (2021) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ‘Lingua Franca’ ไว้ว่า

‘a language used for communication between groups of people who speak different languages’

หมายถึง “ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มบุคคลที่พูดภาษาต่างกัน ในการวิจัยในครั้งนี้กล่าวถึงในการที่ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของตน”

เทคนิคและวิธีการเรียนของผู้เรียน ในการวิจัยในครั้งนี้หมายถึง เทคนิคใด ๆ ที่ผู้เรียนหรือกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการปกครองที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) นำมาใช้ทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเสร็จสิ้นในการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว ในแต่ละครั้งเพื่อประโยชน์ในการจดจำ นำไปใช้ต่อไป

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การวางแผนที่จำเป็นต้องใช้ทักษะต่าง ๆ ในการศึกษาซ้ำอีกครั้งหรือนำกลับไปทวนซ้ำอีกครั้งจนเกิดเป็นนิสัยเพื่อให้ประสบความสำเร็จในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวลีดังกล่าวสอดคล้องกับคำว่า “กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ”

กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการหรือเทคนิคใด ๆ ที่จะทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเกิดสัมฤทธิ์ผล

การจดบันทึกประจำวัน ในการวิจัยในครั้งนี้หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ทดลอง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) จดบันทึกส่วนตัวเกี่ยวกับเทคนิคและกระบวนการเรียนในการทบทวนความรู้และกระบวนการชวนหาความรู้เพิ่มเติมหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวเป็นรายครั้ง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแบบ

มคอ.3 หมายถึง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) รหัส GE3002 ซึ่งเป็นเอกสารที่กำหนดรายละเอียด ได้แก่ คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ของรายวิชา แผนการเรียนการสอนรายสัปดาห์ ผู้สอน สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ สำหรับในการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบแผนการจัดการรายวิชาให้ตรงตามหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

2. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3. นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการปรับวิธีการสอนของผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

4. นำข้อมูลไปใช้ในการวิธีการสอนในรายวิชาอื่นๆ ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” ประกอบไปด้วยเนื้อหา ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายของภาษาอังกฤษ
- 2.2 ความสำคัญของภาษาอังกฤษ
- 2.3 เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ
- 2.4 เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Academic Achievement)
- 2.6 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 มคอ. 3 (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ) รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.9 สรุปกรอบแนวความคิด

2.1 ความหมายของภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษ หรือ English นั้น Cambridge English Dictionary (2021) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า

“the language that is spoken in the UK, the US, and in many other countries”

“ซึ่งหมายความถึง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้พูดในสหรัฐอเมริกา ในประเทศสหรัฐอเมริกา และในประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศ”

โดย Merriam-Webster Dictionary (2021) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “English” หรือ “ภาษาอังกฤษ” ไว้ว่า

‘Noun: of, relating to, or characteristic of England, the English people, or the English language’

“โดยให้ความหมายว่า ภาษาอังกฤษเป็นคำนาม ซึ่งหมายถึงการเป็นส่วนหนึ่งของ หรือมีความเกี่ยวข้องหรือเป็นลักษณะพิเศษ”

Collins English Dictionary (2021) ได้ให้อธิบายคำจำกัดความของ “ภาษาอังกฤษ” หรือ ‘English’ ว่า

“1. ADJECTIVE

English means belonging or relating to England, or to its people, language, or culture. It is also often used to mean belonging or relating to Great Britain, although many people object to this.”

“เป็นคำคุณศัพท์ ซึ่งภาษาอังกฤษหมายถึงการเป็นส่วนหนึ่งหรือการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประเทศอังกฤษหรือผู้คนในประเทศนั้น ภาษาหรือวัฒนธรรม ซึ่งบ่อยครั้งหมายถึงการเป็นเจ้าของหรือความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเกาะบริเตนใหญ่ แม้ว่าหลายคนจะหมายถึงสิ่งนี้ก็ตาม”

“2. PLURAL NOUN

The English are the people of England.”

ความหมายที่สอง Cobuild Advanced English Dictionary (2021) ได้ให้คำจำกัดความว่า หมายถึง “การเป็นค่านามพหูพจน์ ซึ่งหมายถึง “The English” หมายถึงผู้คนของประเทศอังกฤษ”

3. UNCOUNTABLE NOUN

English is the language spoken in Great Britain and Ireland, the United States, Canada, Australia, and many other countries.

ความหมายที่สาม Cobuild Advanced English Dictionary (2021) ได้ให้คำจำกัดความว่า

“เป็นค่านามที่นับไม่ได้ ซึ่งหมายถึงภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ถูกพูดในเกาะบริเตนใหญ่และในไอร์แลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลียและประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศ”

จึงสรุปได้ว่า English หรือ ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาหนึ่งที่เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน โดยประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ หรือ English as a Native Speaker ได้แก่ ประเทศอังกฤษ เกาะบริเตนใหญ่ ไอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลียและในประเทศอื่น ๆ

2.2 ความสำคัญของภาษาอังกฤษ

(Hewings & Caroline, 2012, p. 15) ได้กล่าวไว้ว่า “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความเด่นภาษาหนึ่งในโลกเพื่อใช้ในการสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน อันเนื่องมาจากความสำคัญของภาษาอังกฤษข้างต้น (Hewings & Caroline, 2012, p. 15) ยังกล่าวอีกว่า ความสำคัญหรือความเด่นของภาษาอังกฤษดังกล่าวยังทำให้เกิดการกระตุ้นการสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือ English language teaching (ELT) โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้คนบนโลกนี้สามารถเข้าถึงบทสนทนาที่เป็นสากลหรือตามที่ (Hewings & Caroline, 2012, p. 15) ได้ใช้คำว่า ‘Global Dialogue’ ซึ่งเป็นคำที่ให้ความหมายลึกซึ้ง ซึ่ง Hewings & Caroline (2012) ยังได้สรุปเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษใน

แง่ที่ว่า เป็นภาษาที่เป็นกุญแจสำคัญในการทำให้ผู้คนมีส่วนร่วมอย่างเต็มรูปแบบในสังคมสมัยใหม่ในยุคปัจจุบัน Hewings & Caroline (2012, p.18) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในหลายๆ ประเทศในแง่ของเศรษฐกิจ รวมไปถึงมุมมองของการจ้างงานและภาษาอังกฤษกับการย้ายถิ่นฐาน หรือ English and Migration (Hewings & Caroline, 2012, p. 47) การย้ายถิ่นฐานของประชากรจากประเทศหนึ่งสู่ประเทศหนึ่งทำให้เกิดการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าและมีการกำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นภาษาที่ช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างผู้คน นอกจากนี้ในการย้ายถิ่นยังทำให้เกิดการใช้ภาษาในสำเนียงที่แตกต่างกันออกไป เช่น การขยายตัวของอาณาจักรอังกฤษไปยังทวีปต่าง ๆ เช่น ทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารในการอพยพย้ายถิ่น (เช่น การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางของโลกที่เรียกว่า Lingua Franca) โดยได้มีการจัดหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือ English for Academic Purposes ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในโลกด้วย (Hewings & Caroline, 2012, p. 48)

2.3 เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

เทคนิค

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “เทคนิค” ไว้ว่า
“น. ศิลปะหรือกลวิธีเฉพาะวิชานั้นๆ. (อ. Technique)”

Cambridge University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “เทคนิค” หรือ ‘Technique’ ไว้ 2 ความหมายหลักๆ ว่า

“a way of performing a skillful activity, or the skill needed to do it”

“ซึ่งหมายความว่า เทคนิคเป็นวิธีการหนึ่งในการแสดงกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะ หรือทักษะที่มีความจำเป็นที่ต้องทำ”

ความหมายที่ 2 ที่ Cambridge University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “เทคนิค” หรือ ‘Technique’ ได้แก่

“A technique is also a way of doing anything that involves planning”

“ซึ่งหมายถึง การที่เทคนิคเป็นวิธีการหนึ่งของการทำบางสิ่งบางอย่างที่รวมไปถึงการวางแผนด้วย”

Oxford University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “เทคนิค” หรือ ‘Technique’ ไว้ว่า

“a particular way of doing something, especially one in which you have to learn special skills”

“ซึ่งหมายความว่า วิธีการวิธีการหนึ่งในการกระทำสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะพิเศษนั้น ๆ”

Merriam-Webster (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “เทคนิค” หรือ ‘Technique’ ไว้ 2 ความหมายว่า

ความหมายที่ 1 “the manner in which technical details are treated (as by a writer) or basic physical movements are used (as by a dancer)”

“ซึ่งหมายความว่า ความประพจน์หรือการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการลงมือปฏิบัติด้วยเทคนิค (สำหรับนักประพันธ์) หรือการเคลื่อนย้ายโดยปกติของร่างกาย (สำหรับนักเต้น)”

ความหมายที่ 2 “a: a body of technical methods (as in a craft or in scientific research)”

“b: a method of accomplishing a desired aim”

“ซึ่งหมายความว่า a : เป็นวิธีการทางด้านกายภาพ (สำหรับงานประดิษฐ์หรือในการวิจัยทาง

วิทยาศาสตร์)

b : เป็นวิธีการในการทำเป้าหมายที่ต้องการให้ประสบความสำเร็จ”

จากคำจำกัดความข้างต้น “เทคนิค” หมายถึง เป็นการแสดงออกที่จำเป็นต้องใช้ทักษะ รวมถึงต้องมีการวางแผนในการบรรลุการกระทำหรือเป้าหมายใด ๆ

วิธีการ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “วิธีการ” ไว้ว่า

“น. วิธีปฏิบัติตามหลักการเป็นขั้นตอนอย่างมีระบบ เช่น วิธีการที่รัฐให้สวัสดิการแก่ประชาชน วิธีการสอนวิทยาศาสตร์มีหลายวิธี.”

Cambridge University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “วิธีการ” หรือ ‘Method’ ไว้ว่า

“a particular way of doing something”

“หมายถึง วิธีการเฉพาะวิธีใดวิธีหนึ่งในการกระทำบางสิ่งบางอย่าง”

Merriam-Webster (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “วิธีการ” หรือ ‘Method’ ไว้ 4 ความหมายได้แก่

ความหมายที่ 1 “a procedure or process for attaining an object”

“หมายถึงกระบวนการหรือวิธีการในการเข้าถึงวัตถุหรือสิ่งใด”

ความหมายที่ 2 “a discipline that deals with the principles and techniques of scientific inquiry”

“ซึ่งหมายถึงกฎที่เกี่ยวข้องกับหลักการหรือเทคนิคของการศึกษาทดลองทางวิทยาศาสตร์”

ความหมายที่ 3 a : “orderly arrangement, development, or classification : PLAN”

“ซึ่งหมายถึง การจัดเรียงตามลำดับ การพัฒนา หรือการแบ่งหมวดหมู่ : การวางแผน”

B : “the habitual practice of orderliness and regularity”

“ซึ่งหมายถึง ความประพฤติจนเป็นนิสัยของความเป็นระเบียบและตรงตามกฎเกณฑ์”

ความหมายที่ 4 “capitalized : a dramatic technique by which an actor seeks to gain complete identification with the inner personality of the character being portrayed”

“ซึ่งหมายถึง (เขียนด้วยตัวพิมพ์ใหญ่) เทคนิคในด้านการละครในการที่นักแสดงพยายามแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยให้มีบุคลิกเหมือนกับตัวละครที่แสดงให้มากที่สุด”

Oxford University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “วิธีการ” หรือ ‘Method’ ไว้ว่า

“a particular way of doing something”

“ซึ่งหมายถึง วิธีการเฉพาะอย่างในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง”

จากคำจำกัดความข้างต้น “วิธีการ” หมายถึง หนทางในการบรรลุเป้าหมาย รวมไปถึงการวางแผนจนเกิดเป็นนิสัยประจำ

การทบทวน

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ทบทวน” ไว้ว่า

“(๑) ก. ย้อนกลับทำซ้ำอีกเพื่อให้แม่นยำ เช่น ทบทวนตำรา”

“(๒) ก. พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เช่น ทบทวนนโยบาย.”

Cambridge University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การทบทวน” หรือ ‘Revise’ ไว้ว่า

“to study again something you have already learned, in preparation for an exam

“ซึ่งหมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างที่ได้เรียนรู้ไปแล้วในการเตรียมตัวเพื่อการสอบ”

Oxford University Press (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การทบทวน” หรือ ‘Revise’ ไว้ว่า

“to prepare for an exam by looking again at work that you have done”

“ซึ่งหมายถึง การเตรียมตัวในการสอบโดยย้อนกลับไปดูที่งานอีกครั้งหนึ่งที่ท่านทำเสร็จ”

Merriam-Webster (2022) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การทบทวน” หรือ ‘Revise’ ไว้ว่า

a : “to look over again in order to correct or improve”

“ซึ่งหมายถึง การย้อนกลับไปตรวจสอบอีกครั้งเพื่อแก้ไขหรือปรับปรุง”

b : “to study again : REVIEW”

“ซึ่งหมายถึง การศึกษาอีกครั้ง มีความหมายเท่ากับคำว่า ‘review’

จากคำจำกัดความข้างต้น “การทบทวน” หมายถึง การศึกษาซ้ำอีกครั้งเพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้ไขหรือปรับปรุงหรือการทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบ

เมื่อสรุปจากคำจำกัดความแล้ว ดังนั้น “เทคนิค” หมายถึง เป็นการแสดงออกที่จำเป็นต้องใช้ทักษะรวมถึงต้องมีการวางแผนในการบรรลุการกระทำหรือเป้าหมายใด ๆ

“วิธีการ” หมายถึง หนทางในการบรรลุเป้าหมาย รวมไปถึงการวางแผนจนเกิดเป็นนิสัยประจำ

“การทบทวน” หมายถึง การศึกษาซ้ำอีกครั้งเพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้ไขหรือปรับปรุงหรือการทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบ

“เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ” จึงหมายถึง การวางแผนที่จำเป็นต้องใช้ทักษะต่าง ๆ ในการศึกษาซ้ำอีกครั้งหรือนำกลับไปทวนซ้ำอีกครั้งจนเกิดเป็นนิสัยเพื่อให้ประสบความสำเร็จในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวลีดังกล่าวสอดคล้องกับคำว่า “กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ”

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “กลยุทธ์” ไว้ว่า

“น. การรบที่มีเล่ห์เหลี่ยม, วิธีการที่ต้องใช้กลอุบายต่าง ๆ, เล่ห์เหลี่ยมในการต่อสู้.”

Lee (2010 p.133) กล่าวว่า ทุกคนอุบัติมาบนโลกใบนี้โดยปราศจากความรู้ ทุกคนไม่ทราบในทุกอย่าง จึงต้องมีการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เช่นการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Non-Native) จะต้องตั้งใจศึกษา

2.4 เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษถือเป็นศาสตร์และศิลป์ที่เป็นความท้าทายของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ต้องเรียนรู้ที่มาและกระบวนการเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความสามารถรวมทั้งประสบการณ์ในการสอนของตนเองในการถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียนเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด โดยนักปรัชญา-วิทยาศาสตร์ ‘Alexander Von Humboldt’ ชาวเยอรมันได้กล่าวว่า

‘A language cannot be taught. One can only create conditions for learning to take place.’ (อ้างถึงใน Celce-Murcia, M., 1991, p.2)

ซึ่งหมายถึง “การที่ภาษาเป็นเนื้อหาที่ไม่สามารถสอนได้ จะต้องเป็นผู้สร้างสถานการณ์หรือสภาพในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น” ซึ่งแนวโน้มหรือ Trends ในการสอนภาษาอังกฤษมีมาเป็นเวลายาวนาน โดย Celce-Murcia, M. (1991 p.1) กล่าวว่า ในช่วงก่อนศตวรรษที่ 20 โดยจะแบ่งประเภทของการสอนหลัก ๆ ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1. ประเภทที่เน้นการใช้ภาษา (Using a language) และ 2. ประเภทที่เน้นการวิเคราะห์ภาษา (Analyzing a language) เช่น การศึกษาทฤษฎีการใช้ไวยากรณ์ ซึ่ง Celce-Murcia, M. (1991 pp.3 - 6) ได้สรุปวิธีการสอนที่เป็นที่นิยมในช่วงก่อนศตวรรษทั้งหมด 9 วิธีการ ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบ Grammar-Translation

เป็นวิธีการสอนที่เน้นการแปลเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน โดยการใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนเป็นหลัก และมีการใช้ภาษาที่สอนในปริมาณน้อยมาก มีการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับยาก เน้นไวยากรณ์ ซึ่งไม่เน้นการสื่อสาร ผู้สอนไม่จำเป็นต้องพูดภาษาต่างประเทศที่สอนได้

2. วิธีการสอนแบบ Direct-Approach

เป็นการสอนโดยเน้นท่าทางและรูปภาพในการสอน โดยที่ครูผู้สอนจะไม่ใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน มีการสอนไวยากรณ์และวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศที่เรียนแบบอุปนัย สื่อการเรียนการสอนจะเป็นสื่อที่อ่านเพื่อความบันเทิงและไม่มีการวิเคราะห์ไวยากรณ์ โดยผู้สอนต้องเป็นเจ้าของภาษาหรือมีความสามารถทางด้านภาษาเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

3. วิธีการสอนแบบ Reading Approach

เป็นการสอนแบบเน้นไวยากรณ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีการจำกัดวงคำศัพท์ มีการแปลเน้นความเข้าใจในการอ่าน โดยที่ครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีทักษะในการพูด

4. วิธีการสอนแบบ Audio linguistics

เป็นการสอนโดยเน้นการเลียนแบบและความจำ มีการสันนิษฐานว่าภาษาเกิดจากการสั่งสมจนเกิดความเคยชิน มีการสอนไวยากรณ์ตามลำดับขั้นได้แก่ การฟัง การพูดและการอ่าน และมีการข้มการสอนการเขียน เน้นการออกเสียงตั้งแต่เริ่มต้น มีวงคำศัพท์จำกัดและพยายามไม่ให้ผู้เรียนพูดผิดพลาด ซึ่งผู้สอนต้องมีความชำนาญในด้านโครงสร้าง ศัพท์โดยมีเพียงกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่เตรียมมา โดยครูผู้สอนเท่านั้น

5. วิธีการสอนแบบ Situational Approach

เป็นการสอนที่เน้นการพูด โดยสื่อการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังสื่อการฟังก่อนการให้ผู้เรียนได้พูดในภายหลัง โดยทักษะการอ่านและการเขียนจะเน้นในภายหลังหลังจากที่มีการสอนการพูดในเรื่องคำศัพท์และรูปแบบของไวยากรณ์แล้ว โดยจะใช้ภาษาต่างประเทศในการสอนเท่านั้น โดยไวยากรณ์จะเริ่มจากง่ายไปยาก มีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ โดยให้เรียนรู้ตามสถานการณ์ต่าง

6. วิธีการสอนแบบ Cognitive Approach

เชื่อว่าการเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ ไม่ใช่เป็นการสร้างนิสัย มีการสอนกฎไวยากรณ์ก่อนแล้วจึงมีการฝึกฝนในภายหลัง สอนเน้นคำศัพท์ ไม่เน้นการอ่านออกเสียง โดยเน้นทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและทักษะการเขียน ผู้สอนควรมีความสามารถทั่วไปในการสอนที่ดี ร่วมกับความสามารถในการวิเคราะห์ภาษาต่างประเทศที่สอน

7. วิธีการสอนแบบ Affective – Humanist Approach

เน้นการให้ความสำคัญทางด้านอารมณ์และความรู้สึกส่วนบุคคล เน้นการสื่อสารที่มีความหมายต่อผู้เรียน เน้นการให้กำลังใจหรือกลุ่มย่อย ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถูกมองว่าเป็นประสบการณ์ในการตระหนักรู้ในตนเอง หรือ Self-realization โดยที่ครูผู้สอนมีฐานะเป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน ซึ่งครูผู้สอนควรมีความสามารถทั้ง 2 ภาษาในด้านการแปลทั้งภาษาแม่ของผู้เรียนและภาษาต่างประเทศที่สอน

8. วิธีการสอนแบบ Comprehension-Based Approach

เน้นความเข้าใจในด้านการฟังซึ่งมีความสำคัญในการวิธีการสอน โดยถือเป็นทักษะพื้นฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านการพูด อ่านและเขียนในสถานการณ์ที่เหมาะสม ผู้เรียนควรเริ่มต้นด้วยการฟังบทพูดที่มีความหมายก่อนการสื่อสาร โดยผู้เรียนไม่ควรเร่งรัดตนเองในการพูดในขณะที่ตนเองยังไม่มีความพร้อม ซึ่งจะทำให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากกว่า ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการสอนในเนื้อหาที่ยากกว่าความรู้ความสามารถของผู้เรียนหนึ่งระดับ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแก้ไขให้กับนักเรียนที่พูดผิด เน้นพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

9. วิธีการสอนแบบ Communicative Approach

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในภาษาต่างประเทศที่สอน ซึ่งมีการสอนทั้งภาษาและบริบทของสังคมของภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ปกติจะทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ซึ่งส่วนใหญ่จะกระทำในรูปแบบบทบาทสมมติเพื่อแสดงว่าคุณสนทนาในกลุ่มคนหนึ่งมีข้อมูลโดยที่อีกคนหนึ่งไม่มี โดยสื่อการสอนหรือกิจกรรมจะใช้สื่อที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์และความต้องการจริง (real-life situations and demands) โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและควรเป็นผู้ที่มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสม

แต่เนื่องจากปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านแนวโน้มในการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านช่องทางในการสอนทางไกล การนำสื่อต่างประเทศมาประกอบการสอน การเชิญเจ้าของภาษาหรือชาวต่างประเทศมาช่วยสอนในชั้นเรียน เพราะฉะนั้นการสอนภาษาอังกฤษจึงมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงก้าวหน้ามากขึ้น Chia Suan Chong (2021) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวโน้มในการสอนภาษาอังกฤษในอนาคตใหม่ 6 วิธี ได้แก่

1. การใช้โลกจริง (Using the real world)

Chia Suan Chong (2021) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำหัวข้อต่าง ๆ รอบตัวที่หลากหลายมาสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนสามารถใช้นิทานเรื่องเล่า สถานที่ทำงาน ยานพาหนะ เหตุการณ์และสถานการณ์จริงมาสอนผู้เรียนเพื่อปรับปรุงทักษะทางการใช้ภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถใช้เทคโนโลยีแบบ 3D หรือ 3 มิติมาใช้เป็นสื่อในการสอน รวมทั้งผู้ที่นำวิดีโอบนที่กลงเว็บไซต์ Youtube.com หรือ Youtuber ช่องทางดังกล่าวยังสามารถเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดีสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านสื่อดังกล่าว

2. การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับโลก (Using English to communicate with the world)

Chia Suan Chong (2021) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารนานาชาติที่เป็นเครื่องมือสำคัญ ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้เครื่องมือทางสื่อสังคมออนไลน์ในการศึกษาภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นผู้เรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้กับผู้คนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นกลุ่มเจ้าของภาษาและกลุ่มที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ Chia Suan Chong (2021) ยังกล่าวว่า ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างรวมทั้งวิธีการปฏิบัติตนกับผู้อื่นที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลายอีกด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถปฏิบัติภารกิจร่วมกันกับชาวต่างชาติประเทศอื่น ๆ ผ่านสังคมออนไลน์อีกด้วย

3. ผู้เรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการเรียนรู้ทักษะชีวิตหรือ Life Skills (Chia Suan Chong, 2021) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมเกี่ยวกับชาวต่างชาติผ่านการเรียนภาษาอังกฤษ การสร้างความร่วมมือในการถอดรหัสร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ผ่านทางสื่อออนไลน์ร่วมกับชาวต่างชาติและเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในเวลาเดียวกัน

4. การใช้เรื่องเล่าในการสอน หรือ The Power of Stories

การนำเรื่องเล่า นิทาน หรือ นวนิยายมาสอนในปัจจุบันเป็นวิธีการสอนหนึ่งในปัจจุบันที่เป็นที่นิยม ซึ่งในปัจจุบันผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อเรื่องเล่า นิทาน หรือนวนิยายผ่านทางช่องทางออนไลน์ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษได้ (Chia Suan Chong 2021)

5. การมีส่วนร่วมและการดำรงอยู่ในภาวะที่ดี หรือ Inclusion and wellbeing

Chia Suan Chong (2021) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและโครงการในชุมชนออนไลน์ที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมและพร้อมกันนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษในขณะที่บำเพ็ญประโยชน์ในสังคมออนไลน์นานาชาติไปด้วย เช่น โครงการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้พิการทางสายตาและผู้พิการทางการได้ยิน (Grammar for the deaf and hard of hearing) โครงการอาสาสมัครในการฝึกสนทนา

6. กิจกรรมพัฒนาความเป็นครูของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

Chia Suan Chong (2021) กล่าวถึงการที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองเพื่อนำไปสอนผู้เรียนในชั้นเรียน รวมทั้งการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนภาษาอังกฤษและสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านทางสื่อออนไลน์

ซึ่งสอดคล้องกับ Zilola & Makhsuda (2020, p.25440) ที่กล่าวถึงการที่อินเทอร์เน็ตได้กลายมาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการใช้เป็นที่สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งในปัจจุบันได้มีรูปแบบรวมทั้งเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากอดีต โดยการเรียนที่ประสบความสำเร็จเกิดจากบุคลิกลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ โดยในปัจจุบันมีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่ง Zilola & Makhsuda (2020, p.25441) ได้ระบุเทคนิคการสอนที่สำคัญที่ใช้ในปัจจุบัน ได้แก่

1. เทคนิคการสอนแบบระดมสมอง หรือ Brain Storming หมายถึง วิธีการสอนแบบระดมความคิดจากสมาชิกในกลุ่มที่หลากหลายเพื่อแก้ปัญหา การแก้ปัญหาเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ การตรวจสอบและการสะท้อนความคิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2. เทคนิคการสอนแบบการฝึกปฏิบัติการสอน หรือ Micro Teaching Technique หมายถึง กระบวนการในการฝึกปฏิบัติการสอนของครูในการพัฒนาทักษะในด้านการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน

3. เทคนิคการสอนแบบแผนที่ความคิด หรือ Mind Map : the Cooperative Learning หมายถึง การที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถหลากหลาย โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนรับผิดชอบร่วมกันทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและการช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีที่เอื้อให้เกิดความสำเร็จ โดยผู้เรียนทุกคนจะต้องพยายามช่วยเหลือกันให้ภาระงานของทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จ ในการสอนด้วยเทคนิคนี้จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือกันและเรียนรู้ร่วมกัน

4. เทคนิคการสอนแบบใช้การแสดงละคร หรือ Dramatization หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้แสดงบทบาทสมมติโดยให้จำลองสถานการณ์และให้แสดงไปตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นการสอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงในสถานการณ์นั้น ๆ การสื่อสาร ทักษะการพูด การฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แบบไม่เป็นทางการ แบบเป็นทางการ การใช้หุ่นเชิด เป็นต้น

5. เทคนิคการสอนแบบใช้สื่อการฟังที่ใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่ในปัจจุบันได้มีสื่อต่าง ๆ มากมายที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทางสื่อออนไลน์เพื่อเป็นการฝึกทักษะในด้านการฟัง การออกเสียงและการพูดของผู้เรียน

6. เทคนิคการสอนแบบใช้สื่อวีดิทัศน์ หรือ Visual Aids ในวิธีการสอนปัจจุบัน ครูผู้สอนสามารถใช้สื่อสไลด์ภาพ หรือภาพเคลื่อนไหว โดยในปัจจุบันมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามา

ช่วย ได้แก่ e-book หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สามารถพกพาได้สะดวกโดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ในทุกสถานที่

7. เทคนิคการสอนแบบใช้สื่อ Audio-Visual Aids ในเทคนิคการสอนในรูปแบบนี้ ผู้สอนสามารถมอบหมายให้ผู้เรียนสร้างงานนำเสนอผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรม PowerPoint ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือกันทำงานภายในกลุ่ม โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น

8. เทคนิคการสอนแบบกระดานโต้ตอบแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ Interactive Electronic White Board ในรูปแบบการสอนนี้เป็นการใช้สื่อการสอนที่ใช้กระดานอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นกระดานโต้ตอบที่สามารถเชื่อมต่อได้กับเครื่องฉายวีดิทัศน์ (projector) ซึ่งสามารถสัมผัสหน้าจอเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

9. เทคนิคการสอนแบบ M-Learning เป็นเทคนิควิธีการสอนโดยใช้เทคโนโลยีในการทำงานที่หลากหลายผ่านทางเครือข่ายสังคม โดยผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีแบบ M-Learning ได้ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนบุคคล เช่น ในเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา โทรศัพท์ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ซึ่งเทคนิควิธีการสอนในรูปแบบนี้สามารถทำได้ง่ายและสะดวกซึ่งสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา

10. เทคนิคการสอนแบบ E-Learning เป็นเทคนิคการสอนในการสร้างความรู้และประสบการณ์ในการเรียนผ่านอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Ong & Wang, 2004 as cited in Zilola & Makhsuda, 2020, p.25441) ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเทคโนโลยีสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ในหลายช่องทาง เช่น E-access เพื่อเข้าถึงแหล่งทรัพยากรเครือข่าย การใช้ E-informal peer interaction เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Academic Achievement)

APA Dictionary of Psychology (2021) ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

1. “Any identifiable success in the areas of scholarship or disciplined study” ซึ่งกล่าวถึงความสำเร็จใด ๆ ก็ตามที่สามารถระบุได้ในกรอบของการตั้งใจศึกษาหรือการศึกษาย่างมีระเบียบวินัย

2. “In educational psychology, a level of proficiency in scholastic work in general or in a specific skill, such as arithmetic or reading. Evidence of future academic achievement is usually based on the results of standardized ability and assessment of performance by a teacher or other supervisor.”

ในความหมายที่สองตามที่ APA Dictionary of Psychology (2021) ได้ระบุไว้หมายถึง “หากเป็นการกล่าวถึงในด้านจิตวิทยาการศึกษาจะหมายถึงระดับของความสามารถในด้านผลงานทางวิชาการทั้งในด้านทั่วไปและในด้านทักษะเฉพาะ เช่น ในด้านเลขคณิตหรือในด้าน การอ่าน หลักฐานที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Academic Achievement) ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่ขึ้นอยู่กับผลของความสามารถที่ได้รับมาตรฐานและเป็นการประเมินความสามารถที่แสดงออกมาโดยครูอาจารย์หรือผู้ดูแล ผู้ควบคุม”

Richard Steinmayr et.al. (2014, pp.1-2) กล่าวว่า Academic Achievement หรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหมายถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากการแสดงออกของการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งประสบความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายอันเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เช่น โรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยระบบโรงเรียนส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นเป้าหมายทางด้านพุทธิพิสัย หรือ Cognitive Goals ซึ่งเป็นการประยุกต์ข้ามขอบข่ายของสาขาวิชาที่มีความหลากหลาย เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์หรือรวมไปถึงความรู้ความเข้าใจทางด้านปัญญาพิสัย หรือ Intellectual domain โดยเฉพาะ เช่น ความรู้พื้นฐานทางการคำนวณ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีองค์ประกอบที่หลากหลายในมิติของการเรียนรู้ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดที่จะนำมาประเมินผล

วรรณษา ชลอยุธยา (2560, หน้า 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง ผลคะแนนที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจในการเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากการเปรียบเทียบผลคะแนนทั้งก่อนและหลังด้วยการวัดจากพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความรู้ ความจำ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการจำได้ ทบทวนได้ในเนื้อหาโดยกล่าวถึงความสามารถในการสรุปรวบยอดความคิด 2. ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมาย การขยายความจากความรู้ที่ได้รับ 3. ด้านการนำไปใช้ หมายถึง การนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้และประยุกต์กับสถานการณ์ที่ไม่เคยสัมผัสหรือเรียนรู้มาก่อน และ 4. ด้านการวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะส่วนประกอบเป็นส่วนย่อยต่าง ๆ เพื่อหาจุดเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ซึ่งมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกัน

รัชพล ทีดี (2561, หน้า 14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของการประสบความสำเร็จที่เกิดจากการประเมินผลทางร่างกายและสมองจากคะแนนที่ผู้สอนประเมินหรือกำหนดให้หรือเกิดจากการประเมินผลงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ

Byrnes (2011, p.1) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนาซึ่งมีความสัมพันธ์กับความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ (Economic Prosperity) รวมถึงสุขภาพกาย (Physical Health) และสุขภาพทางจิตใจ (Mental Health) ซึ่งผู้ที่กำหนดนโยบายทางการศึกษาทั้งในระดับชาติและนานาชาติรวมทั้งในระดับท้องถิ่นได้กำหนดนโยบายทางการศึกษาขึ้นมา โดยพิจารณาถึงระดับที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ซึ่งต้องเพียงพอที่จะนำความรู้ นั้น ๆ ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ แต่

ระดับผลคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบนั้นในหลายประเทศเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงการที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่าน รวมทั้งความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์แต่ยังไม่เพียงพอที่จะประสบความสำเร็จในระดับ contemporary global และ Technological Economy ได้ ซึ่ง Byrnes (2011, p.1) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้าน “เพศ” (Gender) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

B. Spinach (2012) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หรือ Academic Achievement นั้นหมายถึงผลลัพธ์ของการแสดงออกทางด้านปัญญาที่ได้รับการสอนในโรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งซึ่งแสดงออกเกี่ยวกับปัญญาซึ่งนับว่าเป็นข้อกำหนดที่สำคัญที่สุดต่อตนเองและเป็นการบ่งบอกถึงความเจริญงอกงามของสังคม ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งต่อทางรัฐศาสตร์และการวิจัยทางด้านจิตวิทยา

Leila Glass, Ashley L. Ware, Sarah N. Mattson (2014) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หรือ Academic Achievement ประกอบด้วยโดเมนทั้งหมด 3 ประการ ได้แก่ โดเมนทางด้านคณิตศาสตร์ โดเมนทางด้าน การอ่านและโดเมนทางด้าน การสะกดคำ

Richard Steinmayr et.al. (2014, pp.1-2) กล่าวถึงวิธีการที่เป็นที่นิยมใช้เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นเกณฑ์ที่อิงตามหลักสูตร หรือ Curricular-based criteria เช่น การใช้ผลการเรียนหรือความสามารถในการทำแบบทดสอบของผู้เรียน หรือตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยรวม เช่น ใบประกาศนียบัตรหรือวุฒิทางการศึกษา ซึ่งตัวบ่งชี้ต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่ก่อให้เกิดสติปัญญาและเป็นการสะท้อนสมรรถนะทางด้านปัญญาของแต่ละบุคคลด้วย โดยในสังคมที่มีการพัฒนาแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีบทบาทที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อชีวิตของบุคคล โดยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่อยู่ในรูปของค่าคะแนนเฉลี่ยหรือการทดสอบที่เป็นมาตรฐานจะเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการได้รับโอกาสในการศึกษา หรือเป็นการบ่งชี้การมีคุณสมบัติที่ครบถ้วนเพียงพอสำหรับการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพราะฉะนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจึงเป็นคุณสมบัติที่แสดงออกมด้วยวุฒิทางการศึกษาซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของผู้เรียนหลังการสำเร็จการศึกษานอกจากความเกี่ยวข้องของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ส่งผลต่อตัวบุคคลแล้วนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษายังส่งผลต่อความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าของชาติในภาพรวม ซึ่งสามารถแสดงถึงความมั่งคั่งและความผาสุกของคนในชาติ ตัวอย่างจากการจัดสอบ PISA หรือ Programme for International Student Assessment ซึ่งจัดโดย OECD หรือ Organisation for Economic Co-operation and Development องค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจเชิงบวก ซึ่งผลการทดสอบดังกล่าวสามารถเป็นตัวชี้วัดของข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติ ทั้งนี้ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของระบบการศึกษาของชาติ รวมทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจและกำหนดนโยบายทางการศึกษาระดับชาติ เพราะฉะนั้นแบบทดสอบข้างต้น

จึงเป็นเครื่องมือที่ประจักษ์สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ส่งผลต่อผู้เรียนเป็นรายบุคคลและสังคมในภาพรวม ซึ่งจากการที่ Richard Steinmayr et.al. (2014) ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าความใส่ใจของครอบครัวและลักษณะพื้นฐานของครอบครัวนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา รวมไปถึงคุณภาพในการสอนของผู้สอนซึ่งเป็นปัจจัยกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Byrnes (2011, p.1) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา ได้แก่ บุคลิกลักษณะของผู้เรียน เช่น ความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อนแล้ว แรงจูงใจและ Self-regulation นอกจากนี้ ปัจจัยด้านมิตรสหาย ครอบครัวและการสอนถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยเช่นกัน

หลังจากเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 ได้สิ้นสุดลง ได้มีการใช้แบบทดสอบวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่มีมาตรฐานสำหรับการเป็นฐานข้อมูลในการวัดและประเมินผลในระบบการศึกษา ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวได้ใช้ประกอบการนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาของชาติโดยรวมหรือของรัฐ โดย ได้ยกตัวอย่างประกอบของโปรแกรมการวัดและประเมินผลในประเทศสหรัฐอเมริกาในด้านความก้าวหน้าของการศึกษา หรือ The National Assessment of Educational Progress (NAEP) โดยในปี ค.ศ. 1964 ได้มีแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานในการวัดผลทางด้านคณิตศาสตร์ ได้แก่ The First International Mathematics Study (FIMS) โดยผู้ทำแบบทดสอบดังกล่าวได้แก่นักเรียนอายุ 13 ปี ในระดับก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยจาก 12 ประเทศทั่วโลกเข้าร่วมทดสอบ (Richard Steinmayr et.al. ,2014 p.3)

จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ Richard Steinmayr et.al. (2014 p.3) ได้รวบรวมและอ้างอิงแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือ predictors อื่น ๆ เช่น ความฉลาด (Intelligence) รวมถึงแรงจูงใจ (Motivation)

Mohamed, et. al. (2020) กล่าวว่าปัจจัยที่เป็นตัวแปรกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สำคัญได้แก่ มโนภาพแห่งตน หรือ self-concept รวมทั้ง บุคลิกภาพ หรือ personality และความฉลาดทางอารมณ์ หรือ emotional intelligence ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดข้างต้นในด้านปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

อ้างอิงตามรูปแบบของ John B.A ซึ่งพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ.1963 และ Benjamin S. Bloom ซึ่งพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1976 (John B.A (1963) & Benjamin S. Bloom as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.6) ได้กล่าวถึง “ความสำเร็จในการศึกษาซึ่งขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกลักษณะส่วนบุคคลและในชั้นเรียน ได้มีการอ้างถึง Bloom’s model ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จซึ่งประกอบด้วยการเรียนรู้ 3 ประเภท ได้แก่ การประสบความสำเร็จ ผลลัพธ์ทางด้านเจตคติและอัตราการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข (as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.7)

Richard Steinmayr et.al., (2014 p.7) ได้ศึกษารูปแบบของ Byrnes & Miller (2007) ที่เกิดจากการสังเคราะห์รูปแบบของ Eccles และ Walberg ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบของ

Opportunity-propensity ซึ่งกล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยการขึ้นอยู่กับการศึกษาที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งพยายามนำตนเองเพื่อให้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปัจจัยทางด้านโอกาส) รวมถึงความสามารถของบุคคลในการที่จะใช้ประโยชน์จากโอกาสในการเรียนรู้หรือ Propensity Factors หรือปัจจัยความโน้มเอียง นอกจากนี้ ปัจจัยทางด้านสังคมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านปัจจัยทางด้านโอกาสและปัจจัยความโน้มเอียง (Byrnes & Miller, 2007, as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.7)

Richard Steinmayr et.al., (2014 p.8) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของผู้เรียนเป็นอีกปัจจัยชี้วัดหนึ่งที่สำคัญที่สุดของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในด้านพุทธิพิสัย เช่น ความฉลาด และปัจจัยทางด้านแรงจูงใจหรือบุคลิก

Richard Steinmayr et.al., (2014 p.9) ได้กล่าวถึงความฉลาด (Intelligence) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของลักษณะพื้นฐานของความสามารถในการเรียนรู้ โดย Kuncel & et.al. (2004) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของความฉลาดกับความสำเร็จทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ (as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.9) ซึ่ง Deary et.al. (2007 as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.9) ได้ทำการศึกษาทดลองในระยะยาวเป็นเวลา 5 ปีเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สูงขึ้นระหว่างความฉลาดและผลคะแนนจากแบบทดสอบ ซึ่งสัมพันธ์กับการทดลองวิจัยของ Jansen (1980) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของความฉลาดและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Jansen, 1980 as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.9)

Richard Steinmayr et.al., (2014 p.10) กล่าวว่าแรงจูงใจ (Motivation) เป็นตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและแรงจูงใจเป็นผลลัพธ์ทางการศึกษาที่สำคัญ โดย Credé และ Kuncel (2008) รวมทั้ง Robbins et.al. (2004) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเช่นกัน (as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.10)

บุคลิก (Personality) โดย Zeidner และ Matthews (2012 as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.11) ได้กล่าวถึงบุคลิกที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาซึ่งกล่าวถึงความตั้งใจในการแสดงออกในด้านความสามารถซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ซึ่งจากงานวิจัยข้างต้นได้กล่าวถึงบุคลิกภาพที่สำคัญ 5 ประการ หรือ ‘Big Five’ Personality Traits ซึ่งประกอบไปด้วย ความวิตกกังวล (Neuroticism), การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Extraversion), การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ (Openness to Experience), ความเป็นมิตร (Agreeableness), Conscientiousness ซึ่ง การมีจิตสำนึก (Conscientiousness) เป็นปัจจัยที่กำหนดบุคลิกภาพที่สำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดย Steinmayr และ Spinath (2007 as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.11) ได้แสดงถึงความสำคัญของความจำเป็นในการประสบความสำเร็จในการคาดหวังผลคะแนน GPA

Richard Steinmayr et.al., (2014 pp.12-13) กล่าวถึงปัจจัยด้าน “เพศ” ที่มีบทบาทในฐานะที่เป็นปัจจัยที่กำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยผู้เรียนเพศหญิงจะทำคะแนนได้ดีกว่าผู้เรียนเพศชาย แต่ผู้เรียนเพศชายจะสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) หรือข้อสอบวัดระดับได้ดีกว่าผู้เรียนเพศหญิง

Richard Steinmayr et.al., (2014 pp.14-15) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานของครอบครัวผู้เรียน (Students’ Familial Background) ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้เรียน (socioeconomic background) หรือ SES กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่ามีส่วนสัมพันธ์กันในแง่ของการเท่าเทียมกันทางด้านโอกาสในการได้รับการศึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานอกเหนือจากบุคลิกลักษณะของผู้เรียน (students’ personality) และลักษณะที่มีแรงจูงใจของผู้เรียน (motivational characteristics)

Hattie & Anderman (2013) กล่าวว่าในทางทฤษฎีในภาพรวมแสดงถึงปัจจัยทางด้านการสอนของครูผู้สอนและปัจจัยทางด้านโรงเรียนที่กล่าวถึงคุณภาพการสอนของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้วย (as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.15) ซึ่ง Kunter, et al. (2013) ได้กล่าวว่าความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและคุณภาพในการสอนส่งผลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน (as cited in Richard Steinmayr et.al., 2014 p.15)

สมพร โกมารทิต (2559, หน้า 7) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ท้าทายและเป็นทักษะที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายเนื่องจากภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาแม่ของผู้เรียน ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม ตัวบุคคลและการสอนของผู้สอน

Oxford (1980 pp.18- 21) ได้สรุปกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) ออกเป็น 2 หมวดหลัก ได้แก่

1. กลยุทธ์ในการเรียนภาษาโดยตรง หรือ Direct Strategies ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 หมวดย่อย ได้แก่

1.1 กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ได้แก่

1.1.1 การสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง (Creating Mental Linkage)

ได้แก่

1.1.1.1 การจัดกลุ่ม (Grouping)

1.1.1.2 การเชื่อมโยง/การอธิบายอย่างละเอียด

(Associating/elaborating)

1.1.1.3 การนำคำใหม่มาใช้ในบริบทใหม่ (Placing new words into a context)

1.1.2 การนำรูปภาพและเสียงไปใช้ (Applying Images and Sounds)

1.1.2.1 การใช้จินตภาพ Using imagery

- 1.1.2.2 การใช้แผนภูมิความหมาย Semantic mapping
- 1.1.2.3 การใช้คำสำคัญ Using keywords
- 1.1.2.4 การเพิ่มความจำโดยใช้เสียงช่วย Representing sounds in memory
- 1.1.3 Reviewing well (การทบทวน)
- 1.1.3.1 Structured reviewing (การทบทวนโครงสร้าง)
- 1.1.4 Employing action การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง
- 1.1.4.1 Using physical response or sensation การใช้ท่าทางและความรู้สึก
- 1.1.4.2 Using mechanical techniques การใช้เทคนิคทางด้านกลไก
- 1.2 กลยุทธ์ทางด้านความรู้ความคิด Cognitive Strategies ได้แก่
- 1.2.1 การฝึกปฏิบัติ Practicing
- 1.2.1.1 การพูดซ้ำ ๆ Repeating
- 1.2.1.2 การฝึกเขียนหรือพูดอย่างมีรูปแบบ Formally practicing with sounds and writing systems
- 1.2.1.3 การจำและใช้กฎเกณฑ์ของภาษา Recognizing and using formulas and patterns
- 1.2.1.4 การเชื่อมคำหรือวลีให้เป็นประโยค Recombining
- 1.2.1.5 การฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ Practicing naturalistically
- 1.2.2 การรับและการส่งสาร Receiving and sending messages
- 1.2.2.1 การจับใจความอย่างรวดเร็ว Getting the idea quickly
- 1.2.2.2 การใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งสาร Using resources for receiving and sending messages
- 1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล Analyzing and reasoning
- 1.2.3.1 การให้เหตุผลโดยใช้กฎเกณฑ์ Reasoning deductively
- 1.2.3.2 การวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความ Analyzing expressions
- 1.2.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างภาษา Analyzing contrastively (across languages)
- 1.2.3.4 การแปล Translating
- 1.2.3.5 การถ่ายโอนความรู้ไปยังภาษาเป้าหมาย Transferring

1.2.4 การสร้างโครงสร้างข้อมูลที่ได้รับและต้องส่งออกขึ้นมาใหม่ Creating structure for

input and output

1.2.4.1 การจดโน้ต Taking notes

1.2.4.2 การสรุป Summarizing

1.2.4.3 การขีดเส้นใต้ เช่น การทำตัวดำ ทำเครื่องหมายต่าง ๆ

Highlighting

1.3 กลวิธีชดเชยข้อบกพร่อง Compensation Strategies

1.3.1 การเดาอย่างมีหลักการ Guessing intelligently

1.3.1.1 การเดาโดยใช้ตัวบ่งบอกทางภาษา Using linguistic clues

1.3.1.2 การใช้ตัวบ่งบอกอื่น ๆ Using other clues

1.3.2 การก้าวข้ามข้อจำกัดในการพูดและการเขียน Overcoming

limitations in speaking and writing

1.3.2.1 การสลับไปพูดภาษาแม่ Switching to the mother

tongue

1.3.2.2 การขอความช่วยเหลือ Getting help

1.3.2.3 การใช้ท่าทางหรือสัญลักษณ์ทางร่างกายประกอบ Using

mime or gesture

1.3.2.4 การเลี่ยงใช้คำบางคำหรือทั้งหมด Avoiding

communication partially or totally

1.3.2.5 การเลือกหัวข้อ Selecting the topic

1.3.2.6 การปรับสาร Adjusting or approximating the message

1.3.2.7 การสร้างคำใหม่ Coining words

1.3.2.8 การพูดอ้อมค้อมหรือการใช้คำเหมือน Using a

circumlocution or synonym

2) กลยุทธ์ในการเรียนภาษาโดยอ้อม หรือ Indirect Strategies ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 หมวดย่อยได้แก่

1.1 กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ Metacognitive Strategies ได้แก่

1.1.1 การเอาใจใส่ในการเรียนรู้ Centering your learning ได้แก่

1.1.1.1 การมองภาพรวมและพยายามเชื่อมกับบทเรียนที่เคยศึกษามาแล้ว Overviewing and linking with already known material

1.1.1.2 การตั้งใจ Paying attention

1.1.1.3 การพูดเมื่อพร้อมโดยมุ่งเน้นที่การฟังก่อน Delaying speech production to focus on listening

1.1.2 การจัดเตรียมและวางแผนในการเรียนรู้ Arranging and planning your learning

1.1.2.1 การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนภาษา Finding out about language learning

1.1.2.2 การจัดแจง Organizing

1.1.2.3 การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ Setting goals and objectives

1.1.2.4 การกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษา Identifying the purpose of a language task เช่น กิจกรรมด้านการฟัง/อ่าน/พูด/เขียนอย่างมีเป้าหมาย (purposeful listening/reading/speaking/writing)

1.1.2.5 การเตรียมงานที่ต้องใช้ภาษา Planning for a language task

1.1.2.6 การแสวงหาโอกาสในการฝึกภาษา Seeking practice opportunities

1.1.3 การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง Evaluating your learning

1.1.3.1 การสำรวจตนเอง Self-monitoring

1.1.3.2 การประเมินตนเอง Self-evaluating

1.2 กลยุทธ์ทางด้านอารมณ์ Affective Strategies

1.2.1 การลดความกังวล Lowering your anxiety

1.2.1.1 การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึกๆ หรือการทำสมาธิ Using progressive relaxation, deep breathing, or meditation

1.2.1.2 การใช้ดนตรี Using music

1.2.1.3 การใช้เสียงหัวเราะ Using laughter

1.2.2 การให้กำลังใจตนเอง Encouraging yourself

1.2.2.1 การสร้างคำพูดในเชิงบวก Making positive statements

1.2.2.2 การกล้าที่จะเสี่ยงอย่างชาญฉลาด Taking risks wisely

1.2.2.3 การให้รางวัลแก่ตนเอง Rewarding yourself

1.2.3 การตรวจสอบความรู้สึกร่างกายของตนเอง Taking your emotional temperature

- 1.2.3.1 การสังเกตร่างกายของตนเอง Listening to your body
- 1.2.3.2 การใช้แบบสำรวจ Using a checklist
- 1.2.3.3 การเขียนแบบบันทึกเกี่ยวกับการเรียนภาษา Writing a language learning diary
- 1.2.3.4 การคุยกับตนเองเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่นๆ
Discussing your feelings with someone else

1.3 กลยุทธ์ทางด้านสังคม Social Strategies

- 1.3.1 การถามคำถาม Asking questions
  - 1.3.1.1 การถามเพื่อความกระจ่างหรือเพื่อการตรวจสอบ Asking for clarification or verification
  - 1.3.1.2 การถามเพื่อค้นหาความถูกต้อง Asking for correction
- 1.3.2 การประสานงานร่วมกับผู้อื่น Cooperating with others
  - 1.3.2.1 การประสานงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น Cooperating with peers
  - 1.3.2.2 การประสานงานร่วมกับผู้ใช้ภาษาที่มีความชำนาญ Cooperating with proficient users of the new language
- 1.3.3 การคำนึงถึงผู้อื่น Empathizing with others
  - 1.3.3.1 การพัฒนาความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรม Developing cultural (Oxford, 1990) understanding
  - 1.3.3.2 การระมัดระวังความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น Becoming aware of others' thoughts and feelings

2.6 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

Hewings & Caroline (2012, p.18) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในญี่ปุ่นที่หมายถึงการเป็น Lifestyle Choice หรือแปลตรงตัว โดย Cambridge University Press (2021) ได้ให้ความหมายของคำว่า 'Lifestyle' ว่าหมายถึง “รูปแบบการดำเนินชีวิต” และ Cambridge University Press (2021) ได้ให้ความหมายของคำว่า 'choice' ว่าหมายถึง “การเลือก” หรือ “สิ่งที่ถูกเลือก” ซึ่งสรุปแล้ว 'Lifestyle Choice' หมายถึง ‘รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ได้รับการเลือกแล้ว’ ซึ่งหมายถึงการที่คนญี่ปุ่นยึดวิถีชีวิตที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นทางเลือกในการดำรงชีวิตของตนเอง ซึ่งหมายถึงการที่ชาวญี่ปุ่นเต็มใจที่จะศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ซึ่งต่างจากในบางประเทศ เช่น จากการวิจัยของ Mercedes Niño-Murcia (2003, p. 121 อ้างถึงใน Hewings & Caroline (2012, p.18) ที่ได้

ทำการศึกษาศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศเปรูถือเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นซึ่งถือเป็นข้อบังคับในการสมัครงาน และ Mercedes Niño-Murcia (2003, p. 121 อ้างถึงใน Hewings & Caroline (2012, p.18) ยังได้กล่าวถึงการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศเปรูอีกด้วยว่า

“ English is seen as a requirement imposed by globalization and a global market ”

Mercedes Niño-Murcia (2003, p. 121 อ้างถึงใน Hewings & Caroline (2012, p.18)

ซึ่งสามารถอธิบายได้จากคำกล่าวเบื้องต้นว่า “ภาษาอังกฤษถือเป็นคุณสมบัติที่ต้องใช้ในยุคโลกาภิวัตน์และตลาดของโลก” ซึ่งผลการวิจัยของ Mercedes Niño-Murcia (2003, p. 121 อ้างถึงใน Hewings & Caroline (2012, pp.18-19) ภาษาอังกฤษเอื้อต่อความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบท เช่น มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเหตุผลเดียวกับการสร้างรากฐานในการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการศึกษาอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการลดความยากจน “Poverty Reduction” เช่น มีการจัด “โครงการภาษาอังกฤษ” หรือ ‘Project English’ ซึ่งจัดโดย British Council โดยมีการจัดอบรมครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากมายที่สอนในประเทศอินเดียและศรีลังกา โดยได้กล่าวว่า การที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงมีความจำเป็นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจในประเทศอินเดียและประเทศศรีลังกา ซึ่งเกิดจากผลกระทบจากการเกิดขึ้นของโลกาภิวัตน์ (Globalisation) และการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษทำให้ภาษาอังกฤษเป็น “ภาษาของโอกาส” (Language of Opportunity) และเป็นหนทางในการได้ทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนดี

โดย Blanka Frydrychova Klimova (2011, p.2600) ได้กล่าวถึงว่าในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาได้มีนักจิตวิทยาสนใจเกี่ยวกับลักษณะทางธรรมชาติของตัวผู้เรียนเอง ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวได้ Dornyei (2005) ซึ่ง Dornyei (2005 อ้างถึงใน Blanka Frydrychova Klimova (2011, p.2600) ได้กล่าวถึงโอกาสเกี่ยวกับการวิจัยในด้านแรงจูงใจซึ่งเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ 6 ประการ ได้แก่ 1. การที่ผู้เรียนนั้นมองเห็นภาพแห่งอนาคตของตนเองในแบบที่ตนต้องการ 2) ผู้เรียนมองเห็นอนาคตที่ชัดเจนและละเอียด 3) ภาพของตนเองในอนาคตมีความเป็นไปได้ (plausible) และมีความเป็นเอกภาพ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความหวังของครอบครัว เพื่อนและสังคมสิ่งแวดล้อม 4) ภาพลักษณ์ในอนาคตได้รับการกระตุ้นและทำให้เกิดความต่อเนื่อง 5) ภาพลักษณ์ที่คาดหวังให้เกิดในอนาคตมีความเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่เกี่ยวข้องและมีประสิทธิผล และ 6) ภาพลักษณ์ในอนาคตจะประกอบไปด้วยข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับผลเสียที่อาจจะตามมาหากไม่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ในท้ายที่สุด (อ้างถึงใน Blanka Frydrychova Klimova (2011, p.2600)

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีวิจัยหลายชิ้นในปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยในด้านต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น ผลงานวิจัยของ ฉันทิกานต์ สุณัฐสินภัย (2563) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อ “การทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย” (Reconsidering Thailand’s English Education) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย วิเคราะห์นโยบายการศึกษาด้านทักษะภาษาอังกฤษและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าระดับทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้นในด้านทักษะการฟัง การอ่านและการพูดภาษาอังกฤษ

Mohamed, et. al. (2020) ได้ทำวิจัยในหัวข้อ “Academic Achievement, Self-Concept, Personality and Emotional Intelligence in Primary Education. Analysis by Gender and Cultural Group” โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาจำนวน 407 คน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและโครงสร้างทางด้านจิตวิทยาอื่น ๆ ได้แก่ Self-concept, personality, and emotional intelligence ซึ่งสรุปแล้วว่าปัจจัยที่เป็นตัวแปรกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สำคัญได้แก่ self-concept รวมทั้ง personality, and emotional intelligence.

ธัชพล ทิติ (2561) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์โครงการและการบริหารโครงการ เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน” (An Achievement of Project Analysis and Project Management Titled Project Feasibility Study Through Using Peer Assisted Learning) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาจำนวน 2 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบร้อยละ 50 และมีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างได้รับก่อนการทดลอง

ธนุพล ธนบัตร (2561) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชันที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้แก่ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Healthy Habits นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชันที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ และเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชัน จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Healthy Habits แผนการจัดการการเรียนรู้และแบบทดสอบ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการเรียนรู้

สมพร โกมารทัต (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพและปริมณฑล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศ และศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา ตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 455 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการใช้กลยุทธ์ในการใช้ภาษาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการเรียนทางภาษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศ โดยกลยุทธ์การเรียนภาษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เมื่อเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปอย่างน้อย ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

ศุภิกา นิรัตติศัย (2561) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ “ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง (Attitudes, Motivation, and English Learning Behavior of University Students)” โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาระดับของทัศนคติที่มีผลต่อการเรียน แรงจูงใจในการเรียนและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านทัศนคติทางการเรียน แรงจูงใจทางพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป โดยเครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีระดับทัศนคติ รวมทั้งแรงจูงใจทั้งภายนอกและภายในในระดับสูง ส่วนระดับการใช้พฤติกรรมในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ปัจจัย สรุปได้ว่า คู่ปัจจัย 3 คู่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และจากตัวแปร 3 ตัวนั้นได้ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปร่วมกัน ซึ่งสรุปแล้วว่ามีเพียงปัจจัยทางด้านทัศนคติเท่านั้นที่ส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อนุชา พวงพกาและชฎาพร โชติธรรมาภรณ์ (2561) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในหัวข้อ “แรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ” (Inspiration to Learn English) พบว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการศึกษา การทำงาน การประสานงาน การเป็นระดับ

ตัวชี้วัดในด้านการแข่งขันทางอาชีพ ในแง่ของการได้เปรียบในแง่ของการสมัครงาน เพื่อวัตถุประสงค์ในการก้าวหน้าในการก้าวไปสู่ความเป็นสากล โดยในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ยกตัวอย่างของประชากรในประเทศสิงคโปร์ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ในวัยเยาว์ ซึ่งทำให้เด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เจตน์สฤกษ์ สังกพันธ์, เกิดถวา บุญปรากรและวันทนา ไกรฤกษ์ (2559) ยังได้ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษหลายเรื่องที่สะท้อนให้เห็นปัญหาทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในหัวข้อเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”

(Situations and problems in learning English Solutions for learning problem English Learning English in the Three South border provinces) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในกลุ่มครูอาจารย์และนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษมีเวลาในการเตรียมการสอนไม่มากเนื่องจากครูอาจารย์มีภาระงานอื่น ๆ ในปริมาณมาก รวมไปถึงการมีข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมซึ่งสามารถจัดได้ในห้องเรียนเท่านั้น รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่มีไม่เพียงพอต่อการสอน และขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน ประกอบกับปัจจัยที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้ ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจึงถือเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

วรรณษา ชลอยบุญ (2560) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อ “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกระบวนการเผชิญสถานการณ์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษโดยกระบวนการเผชิญสถานการณ์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จำนวนรวม 2 ห้องเรียน วิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ผลการวิจัยพบว่าคะแนนทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังจากการใช้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์สูงกว่าก่อนการเรียนรวมทั้งระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่สูงกว่า

ศิวนนท์ นิลพาณิชย์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “กลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1” วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์ของผู้เรียนภาษาไทยกับผู้เรียนอื่นๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ผู้เรียนชาวกัมพูชาและเวียดนามระดับมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทุกด้านในระดับปานกลางโดยใช้กลยุทธ์อภิปรายมากที่สุด และใช้กลยุทธ์ปริชานน้อยที่สุด ซึ่งโดยผู้เรียนชาวไทยในกลยุทธ์ทางสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ซึ่งต่างจากผู้เรียนชาวกัมพูชาและเวียดนามที่ใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง โดย

ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้ผู้เรียนชาวไทยใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านสังคม โดยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น (กลยุทธ์อภิปราย หรือ Metacognitive Strategies หมายถึง ความใส่ใจ การเฝ้ารู้อยู่ การเอาใจใส่ในบทเรียน การตั้งเป้าหมายให้ประสบความสำเร็จและการตรวจสอบความผิดพลาดของตนเองในการเรียนเพื่อให้บรรลุผลความสำเร็จมากที่สุด กลยุทธ์ปริชานหรือ Cognitive Strategies หมายถึง การเรียนรู้ภาษาโดยตรง เช่น การวิเคราะห์ การฝึกซ้ำ ๆ การสรุปความ การเน้นย้ำและการจดบันทึก เป็นต้น และกลยุทธ์ทางสังคม หรือ Social Strategies หมายถึง การทำงานร่วมกับคนอื่น การทำความรู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมอื่น ๆ เป็นต้น (Oxford, 1990 อ้างถึงในศิวนนท์ นิลพาณิชย์, 2560, หน้าที่ 3)

ตีเด้น เบ็ญฮาวัน (2558) ได้ทำวิจัยในหัวข้อเรื่อง “ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ” (Attitudes and English Language Learning Behaviors of Low English Proficient Students) โดย การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมในการวิจัยในครั้งนี้ โดยผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติในยุคโลกาภิวัตน์ โดยนักศึกษาลังเลเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีความจำเป็นต้องใช้ในภาคการศึกษาต่อและในการประกอบอาชีพ แต่ในเชิงปฏิบัตินั้น นักศึกษาไม่ได้มีการฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้ง ได้แก่ การสนใจเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน การจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การทำการบ้านหรือรายงานสำหรับส่งอาจารย์ด้วยตนเอง การทบทวนกฎไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษหรือคำศัพท์ เป็นต้น แต่ผลการวิจัยในด้านความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติเชิงบวกที่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่มีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ส่งเสริมแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนประสบความสำเร็จได้

Natnaree Ritthirat, D. T. (2014) ได้ศึกษาวิจัยในอีกเรื่องหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในหัวข้อ “ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย” (Problems and Obstacles to Developing English Speaking Skill of Thai University Students) โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาที่จะได้รับผลกระทบในการเปิดประชาคมอาเซียน โดยมีนักศึกษาจำนวน 50 คนที่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ การที่นักศึกษามีความกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และพบว่านักศึกษายังขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับคณาจารย์และกับบุคคลอื่น ๆ อย่างเพียงพอ

รวมไปถึงการที่นักศึกษาต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษก่อนพูด ส่วนวิธีการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ศึกษานำไปใช้สูงสุด ได้แก่ การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ

หทัย ดาวสดใสและจันทร์ทรงกลด คชเสนี (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาทวิวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทวิวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาต้นต้นที่กำลังศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชาวไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนใช้ทวิวิธีการเรียนในระดับปานกลาง ส่วนความถี่ในการใช้ทวิวิธีการเรียนนั้นแตกต่างกันตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งผู้เรียนจะเลือกทวิวิธีการเรียนภาษาที่เหมาะสมและถนัดต่อตนเองมากที่สุด ซึ่งเป็นการเสนอแนะให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนภาษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

Blanka Frydrychova Klimova (2011) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อ ‘Motivation for Learning English at a University Level’ ซึ่งได้กล่าวถึงการที่ครูสอนภาษาอังกฤษรู้สึกไม่พึงประสงค์เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนหลังจากที่เรียนเสร็จแล้วหรือเวลาที่นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอย่างไรก็ตาม แรงจูงใจเป็นแนวคิดที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ Blanka Frydrychova Klimova (2011, p.2599) ได้กล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัยในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของตัวผู้เรียนเอง จากคณะสารสนเทศและการจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสาธารณรัฐเชคซึ่งกล่าวถึงการที่แรงจูงใจเป็นการลงทุนและเป็นอุดมคติซึ่งเกี่ยวกับตัวผู้เรียนเอง

ไพบุลย์ สุขวิจิตร (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม” (A Study of Factors Affecting Learning Achievement in English Foundation Courses of Second-Year Students at Sripatum University) ซึ่งได้มีการดัดแปลงแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์เป็นรายด้าน เช่น ในด้านทัศนคติ แรงจูงใจ ความคาดหวังในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น การสนับสนุนจากครอบครัว การทำกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมทางด้านภาษาอังกฤษ คุณภาพในด้านการสอนของอาจารย์ วิธีการสอนของอาจารย์ อุปกรณ์ในห้องเรียน ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านนักศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านภาษาอังกฤษ ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่เกี่ยวข้องกับทางด้านภาษาอังกฤษ รวมทั้งปัจจัยทางด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับวิธีการสอน

พลับพลึง พันธไชยและสิทธิพล อาจอินทร์ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการ

เรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา” (The Study of English Achievement of Mathayomsuksa II Students by Using Concentrated Language Encounter Approach Model) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และคาดหวังว่านักเรียนจะได้รับคะแนนมากกว่าร้อยละ 75 รวมทั้งเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดี่ยว ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 20 คน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์อยู่ในระดับมากและนักเรียนมีความสุข สนุกสนานและมีความกล้าแสดงออก

2.8 มคอ. 3 (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ) รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (รหัสวิชา GE 3002)

รายละเอียดของรายวิชา (มคอ. 3)

1. คำอธิบายรายวิชา (ภาษาไทย)

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การทักทายและการแนะนำตัว การบรรยายลักษณะบุคคล สิ่งของ สถานที่ การสอบถามเส้นทางและการบอก ทิศทาง การแสดงความรู้สึก การอ่านข่าว ประกาศ โฆษณาและบทความสั้น ๆ ธรรมะพากย์ภาษาอังกฤษ พัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการสื่อสาร รวมทั้งการสืบค้นสารสนเทศทาง อิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง และเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ฐานข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์

2. คำอธิบายรายวิชา (ภาษาอังกฤษ)

This course aims to have the students develop English communicative skills in various situations in daily life, greeting and introduction, the description for personality, objects, and places, as well as asking and answering directions, feeling expression, reading news, announcement, advertisement, causerie and Dhamma in English. in addition, students have to develop English listening, speaking, reading and writing skills which are necessary for communication, including searching electronic

information, referring, learning from various types of learning media, electronic database, and printing media.

แผนการสอนและการประเมินผล

1.แผนการสอน

สัปดาห์ ที่	เนื้อหาการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน /สื่อการสอน	ผู้สอน
1	บทเรียน/แผนการสอน/ วิธีการเรียนการสอน -ความสำคัญของการฝึก ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 -ความสำคัญในการฝึกฝน ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร - คำอธิบายรายวิชา - การเก็บคะแนนและการ ทดสอบในรายวิชา	3	- ปฐมนิเทศ - ชี้แจงการเรียนการสอน - บรรยาย อภิปรายซักถามราย กลุ่ม รายบุคคล - การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารเป็นรายกลุ่ม และรายบุคคล - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ สื่อ Power point	พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข
2-3	พัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	6	- บรรยาย - การนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อ Power Point - การให้นักศึกษาชมตัวอย่างใน การการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง	พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข

			ๆ ในชีวิตประจำวันใน www.youtube.com	
4	การบรรยายลักษณะบุคคล สิ่งของ สถานที่ การ สอบถามเส้นทางและการ บอกทิศทาง	3	- บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - ดูภาพยนตร์สั้น จาก https://www.youtube.com /watch? เกี่ยวกับสถานการณ์จำเป็นที่ ต้องมี การบรรยายลักษณะบุคคล สิ่งของ สถานที่ การสอบถาม เส้นทางและการบอกทิศทาง - การสรุปทเรียน - สอบเก็บคะแนน - การนำเสนอในสัปดาห์ที่ 4	พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข
5	การแสดงความรู้สึก	3	- บรรยาย - การฝึกพูดการแสดง ความรู้สึกในบริบทต่าง ๆ - การจำลองสถานการณ์การ แสดงความรู้สึกเป็น ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้แก่ การแสดง ความรู้สึกยินดี เห็นด้วย ไม่เห็น ด้วย ควรปรับปรุง ให้กำลังใจ สนับสนุน	พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาว นฤมล ชุมเจริญสุข

6-7	การอ่านข่าว ประกาศ โฆษณาและบทความสั้นๆ	6	- บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - การอ่านข่าว ประกาศ โฆษณาและบทความสั้นๆ จาก สื่อสิ่งพิมพ์ วารสารและ นิตยสารต่าง ๆ	พระครูวิภัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข
8	สอบกลางภาค			พระครูวิภัช ธรรมวิจิตร นางสาว นฤมล ชุมเจริญสุข
9	ธรรมะพากย์ภาษาอังกฤษ	3	- บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - หลักในการพากย์ธรรมะเป็น ภาษาอังกฤษ - การสรุปทเรียน	พระครูวิภัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข
10-11	การพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษที่ จำเป็นต่อการสื่อสาร	3	- บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - การพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อ การสื่อสาร - การฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อ	พระครูวิภัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข

			<p>การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การโต้ตอบคำถาม - การสรุปทเรียน - การนำเสนอในสัปดาห์ที่ 10 	
12	การสืบค้นสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์	3	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - การสืบค้นสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ - วารสารวิชาการต่าง ๆ - งานกลุ่ม 	<p>พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข</p>
13	การอ้างอิง	3	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - การอ้างอิง - ประโยชน์ของการอ้างอิง - ประเภทของการอ้างอิง - แหล่งที่สามารถอ้างอิงได้ - การฝึกปฏิบัติการอ้างอิง - การสรุปทเรียน - งานกลุ่ม (งานนำเสนอผลงาน) 	<p>พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข</p>
14	การเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ	3	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point 	<p>พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุมเจริญสุข</p>

			<ul style="list-style-type: none"> - การฝึกการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ - การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง - การสรุปทบทเรียน 	
15	การเรียนรู้จากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์	3	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ สื่อ Power point - การเรียนรู้จากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ - การสรุปทบทเรียน - งานกลุ่ม (งานนำเสนอผลงาน) 	พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข
16	สรุปทบทเรียน	3	สรุปทบทเรียน	พระครูวิรัช ธรรมวิจิตร นางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข
17	สอบปลายภาค			

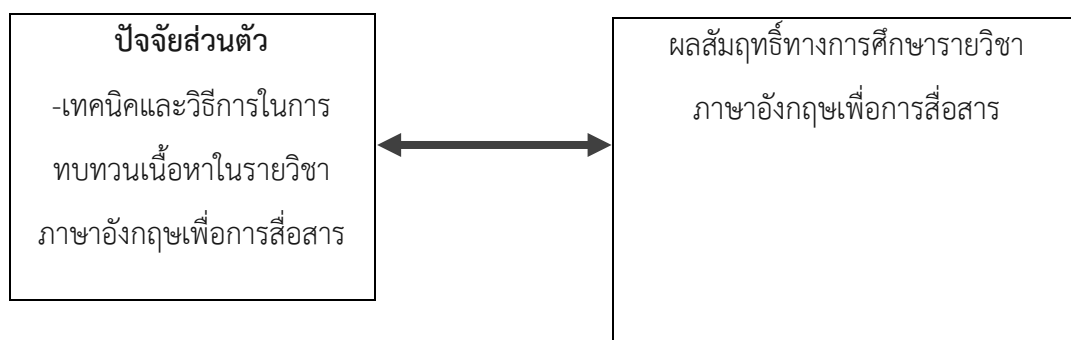
2.9 สรุปกรอบแนวความคิด

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบจัดบันทึกส่วนบุคคลเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษและแบบสอบถามซึ่งดัดแปลงมาจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version for Speakers of Other Languages Learning English Version 7.0 (ESL/EFL)

โดย R. Oxford, 1989 โดยผู้วิจัยได้อ้างอิงแนวคิดของ Oxford (1990) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 : สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” เป็นการศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มีการเก็บข้อมูลเชิงตัวเลขเพื่อรายงานผล โดยการวิจัยในการวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (รหัสวิชา GE3002) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 แนวทางในการศึกษา
- 3.2 การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 การแปลความหมาย
- 3.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.10 สมมติฐานในการวิจัย

3.1 แนวทางในการศึกษา

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2564 จึงทำให้ผู้วิจัยทราบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว โดยค้นพบว่าผู้เรียนยังขาดเทคนิคและวิธีการทบทวนในการเรียนในรายวิชาดังกล่าวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเรียน

ในรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการวิจัยในการศึกษาในขั้นตอนต่อไป

1. ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง และนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. ผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาข้อมูลโดยอ้างอิงจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version for Speakers of Other Languages Learning English Version 7.0 (ESL/EFL) ของ Oxford (1990) เพื่อนำมาปรับประยุกต์ในการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครองซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ได้แก่ สถานะ อายุ รายได้ สถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ คณะสังคมศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย รวมทั้งหมด 70 รูป/คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในเรื่อง “การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาใน

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบมีโครงสร้าง เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version for Speakers of Other Languages Learning English Version 7.0 (ESL/EFL) โดยผู้วิจัยได้อ้างอิงแนวคิดของ Oxford (1990) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ได้แก่ สถานะ อายุ รายได้ สถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert จำนวน 50 ข้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ____ ตรงตามช่วงคะแนนความถี่ตามความเป็นจริง

5 หมายถึง ปฏิบัติทุกครั้ง (ปฏิบัติ 7 ครั้งต่อสัปดาห์)

4 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง (ปฏิบัติ 6 ครั้งต่อสัปดาห์)

3 หมายถึง ปฏิบัติเมื่อมีโอกาส (ปฏิบัติ 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์)

2 หมายถึง ปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง (ปฏิบัติ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)

1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยมาก (ปฏิบัติ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)

โดยผู้ตอบแบบสอบถามตอบแสดงระดับคะแนนความถี่ในหัวข้อดังต่อไปนี้

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัยซึ่งได้แก่มุ่งดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาและร่างแบบสอบถามให้ตรงตามกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ

3. ตรวจสอบคุณภาพในด้านความถูกต้องและครบถ้วนของเนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทของวิทยาเขตโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน แล้วจึงปรับแก้แบบสอบถามให้ถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. ปรับปรุงให้เป็นแบบสอบถามที่ถูกต้อง ครบถ้วนและสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลรูปแบบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างตามที่กำหนด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ โดยแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 สถานะ ใช้ระดับการจัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกสถานะดังต่อไปนี้

1. พระภิกษุ
2. สามเณร
3. คฤหัสถ์ชาย
4. คฤหัสถ์หญิง

ข้อที่ 2 อายุ ใช้ระดับการจัดข้อมูลแบบเรียงลำดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกสถานะดังต่อไปนี้

1. 18 – 20
2. 21 – 29
3. 30 – 39
4. 40 – 49

ข้อที่ 3 ผลการเรียนรวม (เกรด) ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2564 โดยผู้ตอบแบบสอบถามกรอกผลการเรียนรวมในรายวิชาดังกล่าวในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert จำนวน 50 ข้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ลงใน ____ ตรงตามช่วงคะแนนความถี่ตามความเป็นจริง

5 หมายถึง	ปฏิบัติทุกครั้ง	(ปฏิบัติ 7 ครั้งต่อสัปดาห์)
4 หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	(ปฏิบัติ 6 ครั้งต่อสัปดาห์)
3 หมายถึง	ปฏิบัติเมื่อมีโอกาส	(ปฏิบัติ 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์)
2 หมายถึง	ปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง	(ปฏิบัติ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)
1 หมายถึง	ปฏิบัติน้อยมาก	(ปฏิบัติ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)

โดยผู้ตอบแบบสอบถามตอบแสดงระดับคะแนนความถี่ในหัวข้อดังต่อไปนี้

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
1. นักศึกษาได้คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้แล้วกับสิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ
2. นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้
3. นักศึกษาได้เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ กับรูปภาพหรือภาพจำของคำศัพท์เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้
4. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ใหม่โดยสร้างภาพในใจหรือสถานการณ์ที่มีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ
5. นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ
6. นักศึกษาได้ใช้บัตรคำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ
7. นักศึกษาได้แสดงออกทางท่าทางเพื่อสื่อถึงความหมายของคำศัพท์ใหม่
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
8. นักศึกษาฉันได้ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง
9. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือวลีโดยการจดจำสถานที่ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ บนกระดานดำหรือตามป้ายถนน
10. นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หลายครั้ง
11. นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา
12. นักศึกษาฝึกการใช้เสียงภาษาอังกฤษ
13. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่แตกต่างกัน
14. นักศึกษาเริ่มต้นบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ
15. นักศึกษาดูโทรทัศน์ในรายการที่เป็นภาษาอังกฤษหรือดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ
16. นักศึกษาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง
17. นักศึกษาเขียนโน้ต ขอบความ จดหมายหรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
18. นักศึกษากวาดสายตาอ่านข้อความภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วและย้อนกลับไปอ่านซ้ำอย่างละเอียด
19. นักศึกษาได้ค้นหาคำศัพท์ในภาษาแม่ของฉันที่คล้ายกับคำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ
20. นักศึกษาพยายามที่จะค้นหารูปแบบต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ

21. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนตัว ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้
22. นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ
23. นักศึกษาสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรือได้อ่านเป็นภาษาอังกฤษ
24. นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้น
25. นักศึกษาพยายามใช้ทำทางเวลาที่นึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ในการสื่อสาร
26. นักศึกษาคิดคำภาษาอังกฤษขึ้นใหม่เมื่อไม่ทราบคำที่ถูกต้องเป็นภาษาอังกฤษ
27. นักศึกษาอ่านสื่อภาษาอังกฤษโดยไม่หาศัพท์ทุกคำ
28. นักศึกษาพยายามเดาคำศัพท์ว่าคุณสนทนาจะกล่าวสิ่งใดต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ
29. หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน
30. นักศึกษาพยายามหาหนทางใหม่มากที่สุดเพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
31. นักศึกษาสังเกตได้ถึงขีดความสามารถของนักศึกษาในด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
32. นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ
33. นักศึกษาพยายามหาหนทางที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีกว่าเดิม
34. นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ
35. นักศึกษาแสวงหาบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย
36. นักศึกษาพยายามหาโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด
37. นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ
38. นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ
39. นักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัวภาษาอังกฤษ
40. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษแม้จะกลัวความผิดพลาด
41. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ
42. นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือกังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ
43. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ

44. นักศึกษาสนทนากับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกในขณะที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ
45. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสอบถามท่านอื่นเพื่อให้พูดช้าลงหรือกล่าวซ้ำ
46. นักศึกษาสอบถามผู้ที่พูดภาษาอังกฤษภาษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้แก้ไขเมื่อนักศึกษาพูด
47. นักศึกษาฝึกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาอื่น ๆ
48. นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้พูดภาษาอังกฤษ
49. นักศึกษาถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ
50. นักศึกษาพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนโดยผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการอื่น ๆ ที่ใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.5 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามฉบับร่างนำไปปรับปรุงคุณภาพตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พร้อมทั้งตรวจสอบความเรียบร้อยของเนื้อหา การใช้ภาษา รูปแบบ การนำเสนอ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยทั้ง 3 ท่านมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC หรือ Index of Item Objective Congruence อ้างอิงตามเกณฑ์การให้คะแนนของสุรพงษ์ คงสัตย์ และ ธีรชาติ ธรรมวงศ์ (2551) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- คะแนน +1 แสดงถึงความแน่ใจในข้อคำถามที่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- คะแนน -1 แสดงถึงข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
- คะแนน 0 แสดงถึงการไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่

3. หลังจากผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความสอดคล้องหรือ IOC แล้ว ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลวิจัยมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร โดยการนำเอาผลรวมของคะแนนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลวิจัยทั้ง 3 ท่านมาหารค่ารวมและหาเฉลี่ย โดยค่าความสอดคล้องต้องอยู่ระหว่าง ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00

4. นำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อเป็นการนำไปทดลองใช้และนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่อไป

5. นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่นภายในโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาพร้อมทั้งฉบับ

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) ที่มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (รหัสวิชา GE3002) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยกระบวนการในการเก็บข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ หรือ Primary Data เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (รหัสวิชา GE3002) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งภาค

ปกติและภาคนอกเวลาราชการ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 50 ข้อ จากผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งหมด 70 รูป/คน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยขออนุญาตจากต้นสังกัดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อวัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

1.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ และเขียนรายงานสรุปผล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ หรือ Secondary Data ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสารข้อมูล ตำรา อ้างอิงที่ค้นคว้าจากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ได้แก่ งานวิจัยของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีการอ้างอิงในการวิจัยในครั้งนี้

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถามในตอนที่ 1 ในด้านสถานะ อายุ รายได้และสถานภาพสมรส โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบในตอนที่ 2 เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาใน

รายวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยใช้คะแนนวัดผลที่ได้รับในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งภาคการศึกษาด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่า Chi-Square

3.8 การแปลความหมายของแบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ในการแปลความหมายของแบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้น เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและนำความหมายมาแปลดังต่อไปนี้ (อ้างอิงจากบุญชม ศรีสะอาด, 2553 หน้า 121)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในการใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในการใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในการใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในการใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในการใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับน้อยที่สุด

3.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Mean)

ใช้ในการสรุปค่าเฉลี่ย ของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.2 ค่าร้อยละ (Frequency)

ใช้ในสรุปจำนวนในด้านเพศ อายุและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง

กับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือ S.D.

ใช้หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนสถิติของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.1 การทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ในภาพรวม

2.2 การทดสอบค่าการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ Chi-Square ในการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์แยกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

3.10 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” มีสมมติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

สมมติฐานในการวิจัยที่ 1 (H_0) เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษา **มีความสัมพันธ์**กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานในการวิจัยที่ 2 (H_a) เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษา **ไม่มีความสัมพันธ์**กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาค

นอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย สถิติที่ใช้
ในการทดสอบคือ Chi-Square กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\alpha = 0.05$)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด 70 รูป/คน จากทั้งผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เข้าศึกษาทั้งในภาคปกติ (วันจันทร์-วันศุกร์) และภาคนอกระบบราชการ (วันเสาร์-วันอาทิตย์) ในการนำเสนอผลการวิจัยนั้นประกอบไปด้วย

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 โปรแกรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง ทั้งภาคปกติและภาคนอกระบบราชการ จำนวน 70 รูป/คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลองทั้งหมด ซึ่งใช้วิธีการเลือกนักศึกษาทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

โดยในการวิเคราะห์ผลข้อมูลการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 โปรแกรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SUM	หมายถึง	จำนวนผลรวมของค่าคะแนน
ความถี่		
Frequency	หมายถึง	ค่าความถี่ของจำนวนครั้ง
Percent	หมายถึง	จำนวนร้อยละ
A	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 โปรแกรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย หลังจากที่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามจากผู้เข้าร่วมในการวิจัยนั้น ได้มีการใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) โดยได้ใช้โปรแกรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าความถี่ (Mean) ค่าร้อยละ (Frequency) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือ S.D. ใช้แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

4.2.2.1 การทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ในภาพรวมใช้วิธีการคำนวณแบบ Pearson Correlation เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยใช้การหาค่าเพื่อหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยหาค่า Sig. (2-tailed) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.2.2 การทดสอบค่าการเปรียบเทียบความสัมพันธ์โดยการใช้โปรแกรม Chi-Square ใน

การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์แยกเป็นรายข้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะ (ฆราวาส บรรพชิตและสามเณร) ช่วงอายุ ซึ่งรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
สถานะ		
พระภิกษุ	8	11.4
สามเณร	2	2.9
คฤหัสถ์ชาย	43	61.4
คฤหัสถ์หญิง	17	24.3
รวม	70	100

จากตารางที่ 4.1 เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล จำนวน 70 รูป/คน แสดงให้เห็นว่า

สถานะ	พระภิกษุ	จำนวน 8 รูป คิดเป็นร้อยละ	11.4
	สามเณร	จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ	2.9
	คฤหัสถ์ชาย	จำนวน 43 รูป คิดเป็นร้อยละ	61.4
	คฤหัสถ์หญิง	จำนวน 17 รูป คิดเป็นร้อยละ	24.3

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคฤหัสถ์ชายเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.4) รองลงมาได้แก่ คฤหัสถ์หญิง (ร้อยละ 24.3) พระภิกษุ (ร้อยละ 11.4) และสามเณร (ร้อยละ 2.9) ตามลำดับ

ตาราง 4.2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
18 - 22	13	18.6
23 - 27	15	21.4
28 - 32	25	35.7
33 - 37	11	15.7
38 - 41	1	1.4
42 - 46	5	7.1
47 - 51	0	0
รวม	70	100

จากตารางที่ 4.2 เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแสดงให้เห็นว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 18-22 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 18.6

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 23-27 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 21.4

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 28-32 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 35.7

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 33-37 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 15.7

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 38-41 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 42-46 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 47-51 ปี จำนวน รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 28-32 ปี (ร้อยละ 35.7) รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 23-27 ปี (ร้อยละ 21.4) ช่วงอายุ 18-22 ปี (ร้อยละ 18.6) ช่วงอายุ 33-37 ปี (ร้อยละ 15.7) ช่วงอายุ 42-46 ปี (ร้อยละ 7.1) และผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 42-46 ปี (ร้อยละ 7.1) มีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง 4.3 จำนวนร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารวมของผู้ตอบแบบสอบถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปีการศึกษา 2564

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
A	1	1.4
B+	0	0
B	2	2.9
C+	58	82.9
C	9	12.9
D+	0	0
D	0	0
F	0	0
รวม	70	100

จากตารางที่ 4.3 เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารวมของผู้ตอบแบบสอบถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปีการศึกษา 2564

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารวมในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปีการศึกษา 2564 ดังต่อไปนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารวมในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน

ระดับ A	มีจำนวน 1 รูป/คน	คิดเป็นร้อยละ 1.4
ระดับ B	มีจำนวน 2 รูป/คน	คิดเป็นร้อยละ 2.9
ระดับ C+	มีจำนวน 58 รูป/คน	คิดเป็นร้อยละ 82.9
ระดับ C	มีจำนวน 9 รูป/คน	คิดเป็นร้อยละ 12.9

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ C+ จำนวน 58 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 82.9 ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ C จำนวน 9 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ B จำนวน 2 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ A จำนวน 1 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการในการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาได้คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้แล้วกับสิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ	70	3.03	1.340	ปานกลาง
2. นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้	70	3.24	0.939	ปานกลาง
3. นักศึกษาได้เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ กับรูปภาพหรือภาพจำของคำศัพท์เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้	70	3.21	1.166	ปานกลาง
4. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ใหม่โดยสร้างภาพในใจหรือสถานการณ์ที่มีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ	70	3.27	1.191	ปานกลาง
5. นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	70	3.79	1.318	มาก
6. นักศึกษาได้ใช้บัตรคำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	70	2.77	1.265	ปานกลาง
7. นักศึกษาได้แสดงออกทางท่าทางเพื่อสื่อถึงความหมายของคำศัพท์ใหม่	70	3.23	1.169	ปานกลาง
8. นักศึกษาฉันได้ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง	70	3.39	1.322	ปานกลาง

9. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือวลีโดยการจดจำสถานที่ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ บนกระดานดำหรือตามป้ายถนน	70	3.33	1.236	ปานกลาง
10. นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หลายครั้ง	70	3.27	1.191	ปานกลาง
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
11. นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา	70	2.91	1.225	ปานกลาง
12. นักศึกษาฝึกการใช้เสียงภาษาอังกฤษ	70	3.20	1.223	ปานกลาง
13. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่แตกต่างกัน	70	3.40	1.323	ปานกลาง
14. นักศึกษาเริ่มต้นบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	70	3.23	1.265	ปานกลาง
15. นักศึกษาคู่มือที่ค้นในรายการที่เป็นภาษาอังกฤษหรือดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	70	2.89	1.222	ปานกลาง
16. นักศึกษาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	70	2.73	1.191	ปานกลาง
17. นักศึกษาเขียนโน้ต ขอบความ จดหมายหรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	70	2.93	1.487	ปานกลาง
18. นักศึกษากวาดสายตาอ่านข้อความภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วและย้อนกลับไปอ่านซ้ำอย่างละเอียด	70	3.44	1.369	ปานกลาง
19. นักศึกษาได้ค้นหาคำศัพท์ในภาษาแม่ของฉันทึ่คล้ายกับคำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ	70	3.31	1.389	ปานกลาง
20. นักศึกษาพยายามที่จะค้นหารูปแบบต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ	70	3.04	1.160	ปานกลาง
21. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้	70	3.07	1.159	ปานกลาง

22. นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ	70	2.87	1.062	ปานกลาง
23. นักศึกษาสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรือได้อ่านเป็นภาษาอังกฤษ	70	3.04	1.209	ปานกลาง
24. นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้น	70	3.16	1.270	ปานกลาง
25. นักศึกษาพยายามใช้เวลาที่นึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ในการสื่อสาร	70	3.00	1.129	ปานกลาง
26. นักศึกษาคิดคำภาษาอังกฤษขึ้นใหม่เมื่อไม่ทราบคำที่ถูกต้องเป็นภาษาอังกฤษ	70	3.71	1.253	มาก
27. นักศึกษาอ่านสื่อภาษาอังกฤษโดยไม่หาคำศัพท์ทุกคำ	70	3.44	1.326	ปานกลาง
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
28. นักศึกษาพยายามเดาคำศัพท์ว่าคุณสนทนาจะกล่าวสิ่งใดต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ	70	3.41	1.357	ปานกลาง
29. หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน	70	3.14	1.107	ปานกลาง
30. นักศึกษาพยายามหาหนทางให้มากที่สุดเพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	70	3.46	1.270	ปานกลาง
31. นักศึกษาสังเกตได้ถึงข้อผิดพลาดของนักศึกษาในด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	70	3.31	1.303	ปานกลาง
32. นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	70	3.33	1.126	ปานกลาง
33. นักศึกษาพยายามหาหนทางที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีกว่าเดิม	70	3.64	1.384	มาก
34. นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ	70	3.47	1.411	ปานกลาง
35. นักศึกษาแสวงหาบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย	70	3.09	1.151	ปานกลาง
36. นักศึกษาพยายามหาโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด	70	3.59	1.357	มาก

37. นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ	70	3.83	1.167	มาก
38. นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ	70	3.50	0.989	ปานกลาง
39. นักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัวภาษาอังกฤษ	70	3.47	1.164	ปานกลาง
40. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษแม้จะกลัวความผิดพลาด	70	3.64	1.286	มาก
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
41. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ	70	3.43	1.460	ปานกลาง
42. นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือกังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	70	3.34	1.153	ปานกลาง
43. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ	70	3.39	1.407	ปานกลาง
44. นักศึกษาสนทนากับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกในขณะที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ	70	3.17	1.090	ปานกลาง
45. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสอบถามท่านอื่นเพื่อให้พูดช้าลงหรือกล่าวซ้ำ	70	2.94	1.062	ปานกลาง
46. นักศึกษาสอบถามผู้ที่พูดภาษาอังกฤษภาษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้แก้ไขเมื่อนักศึกษาพูด	70	3.76	1.408	มาก
47. นักศึกษาฝึกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาอื่น ๆ	70	3.01	1.508	ปานกลาง
48. นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	70	3.51	1.401	มาก
49. นักศึกษาถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	70	3.21	1.215	ปานกลาง

50. นักศึกษาพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	70	2.83	1.215	ปานกลาง
---	----	------	-------	---------

จากตารางที่ 4.4 สรุปได้ว่าเทคนิคในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อ 5 “นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ” ซึ่งได้ค่าความถี่มากที่สุดในระดับความถี่ 3.79 และ เทคนิคในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อ 4 “นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้พูดภาษาอังกฤษ” ซึ่งได้ค่าความถี่น้อยที่สุดในระดับความถี่ 3.51

สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เทคนิคในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 50 ข้อ ได้ 0.939 – 1.508 ซึ่งแสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่แตกต่างกันน้อยมาก

ตาราง 4.5 ตารางแสดงค่านัยสำคัญทางสถิติของความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครองมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยรายข้อโดยใช้สูตรการคำนวณ Chi-Square กับอายุ

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
1. นักศึกษาได้คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้แล้วกับสิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ	0.649	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
2. นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้	0.491	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
3. นักศึกษาได้เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ กับรูปภาพหรือภาพจำของคำศัพท์เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้	0.238	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
4. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ใหม่โดยสร้างภาพในใจหรือสถานการณ์ที่มีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ	0.254	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

5. นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	0.982	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
6. นักศึกษาได้ใช้บัตรคำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	0.414	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
7. นักศึกษาได้แสดงออกทางท่าทางเพื่อสื่อถึงความหมายของคำศัพท์ใหม่	0.219	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
8. นักศึกษาฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง	0.545	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
9. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือวลีโดยการจดจำสถานที่ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษบนกระดานดำหรือตามป้ายถนน	0.551	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
10. นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หลายครั้ง	0.509	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
11. นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา	0.700	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
12. นักศึกษาฝึกการใช้เสียงภาษาอังกฤษ	0.406	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
13. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่แตกต่างกัน	0.396	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
14. นักศึกษาเริ่มสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	0.379	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
15. นักศึกษาดูโทรทัศน์ในรายการที่เป็นภาษาอังกฤษหรือดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	0.935	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

16. นักศึกษาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	0.360	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
17. นักศึกษาเขียนโน้ต ขอบความ จดหมายหรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	0.568	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
18. นักศึกษากวาดสายตาอ่านข้อความภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วและย้อนกลับไปอ่านซ้ำอย่างละเอียด	0.534	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
19. นักศึกษาได้ค้นหาคำศัพท์ในภาษาแม่ของฉันทึ่คล้ายกับคำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ	0.301	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
20. นักศึกษาพยายามที่จะค้นหารูปแบบต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ	0.084	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
21. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้	0.029	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
22. นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ	0.294	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
23. นักศึกษาสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรือได้อ่านเป็นภาษาอังกฤษ	0.107	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
24. นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้น	0.265	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
25. นักศึกษาพยายามใช้ท่าทางเวลาที่นึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ในการสื่อสาร	0.076	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
26. นักศึกษาคิดคำภาษาอังกฤษขึ้นใหม่เมื่อไม่ทราบคำที่ถูกต้องเป็นภาษาอังกฤษ	0.225	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ
27. นักศึกษาอ่านสื่อภาษาอังกฤษโดยไม่หาศัพท์ทุกคำ	0.589	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

28. นักศึกษาพยายามเดาคำศัพท์ว่าคู่สนทนาคจะกล่าวสิ่งใดต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ	0.067	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
29. หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน	0.035	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
30. นักศึกษาพยายามหาหนทางให้มากที่สุดเพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	0.550	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
31. นักศึกษาสังเกตได้ถึงข้อผิดพลาดของนักศึกษาในด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	0.002	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
32. นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	0.040	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
33. นักศึกษาพยายามหาหนทางที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีกว่าเดิม	0.293	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
34. นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ	0.184	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
35. นักศึกษาแสวงหาบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย	0.573	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
36. นักศึกษาพยายามหาโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด	0.235	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ	แปดผล
37. นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ	0.646	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
38. นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.986	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

39. นักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัวภาษาอังกฤษ	0.177	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
40. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษแม้จะกลัวความผิดพลาด	0.842	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
41. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ	0.117	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
42. นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือกังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	0.070	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
43. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ	0.406	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
44. นักศึกษาสนทนากับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกในขณะที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ	0.459	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
45. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสอบถามท่านอื่นเพื่อให้พูดช้าลงหรือกล่าวซ้ำ	0.428	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
46. นักศึกษาสอบถามผู้ที่พูดภาษาอังกฤษภาษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้แก้ไขเมื่อนักศึกษาพูด	0.446	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
47. นักศึกษาฝึกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาอื่น ๆ	0.716	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
48. นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	0.447	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
49. นักศึกษาถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	0.398	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
50. นักศึกษาพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	0.482	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอายุ โดยปรากฏค่านัยสำคัญทางสถิติไม่เกินกว่า 0.05

1. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 21 “นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.029

2. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 29 “หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.035

3. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 31 “นักศึกษาสังเกตได้ถึงข้อผิดพลาดของนักศึกษาในด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษ” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.002

4. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 32 “นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.040

ตาราง 4.6 ตารางแสดงค่านัยสำคัญทางสถิติของความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครองมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยรายชื่อโดยใช้สูตรการคำนวณ Chi-Square กับเพศ

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	แปลผล
1. นักศึกษาได้คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้แล้วกับสิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ	0.505	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
2. นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้	0.408	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
3. นักศึกษาได้เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ กับรูปภาพหรือภาพจำของคำศัพท์เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้	0.114	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
4. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ใหม่โดยสร้างภาพในใจหรือสถานการณ์ที่มีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ	0.462	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	แปลผล
5. นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	0.437	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
6. นักศึกษาได้ใช้บัตรคำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	0.218	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
7. นักศึกษาได้แสดงออกทางท่าทางเพื่อสื่อถึงความหมายของคำศัพท์ใหม่	0.659	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
8. นักศึกษาฉันได้ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง	0.031	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
9. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือวลีโดยการจดจำสถานที่ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ บนกระดานดำหรือตามป้ายถนน	0.125	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
10. นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆหลายครั้ง	0.166	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
11. นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา	0.018	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
12. นักศึกษาฝึกการใช้เสียงภาษาอังกฤษ	0.511	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
13. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่แตกต่างกัน	0.259	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
14. นักศึกษาเริ่มต้นบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	0.248	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
15. นักศึกษาดูโทรทัศน์ในรายการที่เป็นภาษาอังกฤษหรือดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	0.962	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
16. นักศึกษาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	0.520	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

17. นักศึกษาเขียนโน้ต ขอบความ จดหมายหรือรายงาน เป็นภาษาอังกฤษ	0.862	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
18. นักศึกษากวาดสายตาอ่านข้อความภาษาอังกฤษ อย่างรวดเร็วและย้อนกลับไปอ่านซ้ำอย่างละเอียด	0.838	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
19. นักศึกษาได้ค้นหาคำศัพท์ในภาษาแม่ของฉันทึ คล้ายกับคำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ	0.482	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
20. นักศึกษาพยายามที่จะค้นหารูปแบบต่าง ๆ ใน ภาษาอังกฤษ	0.432	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
21. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ของคำศัพท์ ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้	0.002	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
22. นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ	0.024	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
23. นักศึกษาสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรือได้อ่านเป็น ภาษาอังกฤษ	0.086	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
24. นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้น	0.683	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
25. นักศึกษาพยายามใช้เวลาที่นึกคำศัพท์ ภาษาอังกฤษไม่ได้ในการสื่อสาร	0.647	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
26. นักศึกษาคิดคำภาษาอังกฤษขึ้นใหม่เมื่อไม่ทราบ คำที่ถูกต้องเป็นภาษาอังกฤษ	0.326	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ
27. นักศึกษาอ่านสื่อภาษาอังกฤษโดยไม่หาศัพท์ทุกคำ	0.187	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
28. นักศึกษาพยายามเดาคำศัพท์ว่าคุณสนทนาจะกล่าว สิ่งใดต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ	0.083	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ

29. หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาก็ใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน	0.070	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
30. นักศึกษาพยายามหาหนทางให้มากที่สุดเพื่อจะได้ ใช้ภาษาอังกฤษ	0.279	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
31. นักศึกษาสังเกตได้ถึงข้อผิดพลาดของนักศึกษาใน ด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการ พัฒนาภาษาอังกฤษ	0.191	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
32. นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	0.579	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
33. นักศึกษาพยายามหาหนทางที่จะเป็นผู้เรียน ภาษาอังกฤษที่ดีกว่าเดิม	0.631	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
34. นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียน ภาษาอังกฤษที่เพียงพอ	0.271	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
35. นักศึกษาแสวงหาบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ได้ด้วย	0.900	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
36. นักศึกษาพยายามหาโอกาสในการอ่าน ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด	0.389	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
37. นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุง ทักษะภาษาอังกฤษ	0.148	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
38. นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการ เรียนภาษาอังกฤษ	0.272	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
39. นักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัว ภาษาอังกฤษ	0.389	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ

40. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ แม้จะกลัวความผิดพลาด	0.228	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
41. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	0.672	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
42. นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือ กังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	0.013	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
43. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	0.450	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
44. นักศึกษาสนทนากับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกใน ขณะที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ	0.838	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
45. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสอบถามท่านอื่นเพื่อให้พูดซ้ำหรือกล่าวซ้ำ	0.355	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
46. นักศึกษาสอบถามผู้ที่พูดภาษาอังกฤษภาษาผ่าน สื่อสังคมออนไลน์ให้แก้ไขเมื่อนักศึกษาพูด	0.280	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
47. นักศึกษาฝึกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาอื่น ๆ	0.614	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
48. นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้ที่พูด ภาษาอังกฤษ	0.170	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
49. นักศึกษาถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	0.512	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ
50. นักศึกษาพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ ที่พูดภาษาอังกฤษ	0.223	ไม่มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ โดยปรากฏค่านัยสำคัญทางสถิติไม่เกินกว่า 0.05

1. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 11 “นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.018

2. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 21 “นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.002

3. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 22 “นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.024

4. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 42 “นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือกังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.013

ตาราง 4.7 ตารางแสดงค่านัยสำคัญทางสถิติของความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยรายข้อโดยใช้สูตรการคำนวณ Chi-Square กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในรายวิชาดังกล่าว

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	แปลผล
1. นักศึกษาได้คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้แล้วกับสิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ	0.320	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
2. นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้	0.027	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
3. นักศึกษาได้เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ กับรูปภาพหรือภาพจำของคำศัพท์เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้	0.080	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
4. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ใหม่โดยสร้างภาพในใจหรือสถานการณ์ที่มีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ	0.211	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

5. นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	0.227	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
6. นักศึกษาได้ใช้บัตรคำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ	0.647	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
7. นักศึกษาได้แสดงออกทางท่าทางเพื่อสื่อถึงความหมายของคำศัพท์ใหม่	0.321	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
8. นักศึกษาค้นได้บททวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง	0.876	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	แปลผล
9. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือวลีโดยการจดจำสถานที่ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ บนกระดานดำหรือตามป้ายถนน	0.369	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
10. นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หลายครั้ง	0.659	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
11. นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา	0.019	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
12. นักศึกษาฝึกการใช้เสียงภาษาอังกฤษ	0.432	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
13. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่แตกต่างกัน	0.585	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
14. นักศึกษาเริ่มต้นบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	0.536	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
15. นักศึกษาดูโทรทัศน์ในรายการที่เป็นภาษาอังกฤษหรือดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	0.573	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ

16. นักศึกษาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	0.163	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
17. นักศึกษาเขียนโน้ต ขอบความ จดหมายหรือรายงานเป็น ภาษาอังกฤษ	0.384	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
18. นักศึกษากวาดสายตาอ่านข้อความภาษาอังกฤษอย่าง รวดเร็วและย้อนกลับไปอ่านซ้ำอย่างละเอียด	0.534	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
19. นักศึกษาได้ค้นหาคำศัพท์ในภาษาแม่ของฉันทึ่คล้ายกับ คำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ	0.325	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
20. นักศึกษาพยายามที่จะค้นหารูปแบบต่าง ๆ ใน ภาษาอังกฤษ	0.116	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
21. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจ คำศัพท์นั้นได้	0.029	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
22. นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ	0.427	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
23. นักศึกษาสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรือได้อ่านเป็นภาษาอังกฤษ	0.174	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
24. นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้น	0.721	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
25. นักศึกษาพยายามใช้ท่าทางเวลาที่ นึกคำศัพท์ ภาษาอังกฤษไม่ได้ในการสื่อสาร	0.340	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
26. นักศึกษาคิดคำภาษาอังกฤษขึ้นใหม่เมื่อไม่ทราบคำที่ ถูกต้องเป็นภาษาอังกฤษ	0.897	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
27. นักศึกษาอ่านสื่อภาษาอังกฤษโดยไม่หาศัพท์ทุกคำ	0.716	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ

28. นักศึกษาพยายามเดาคำศัพท์ว่าคู่สนทนาจะกล่าวสิ่งใดต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ	0.503	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
29. หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน	0.088	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
30. นักศึกษาพยายามหาหนทางให้มากที่สุดเพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	0.663	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
31. นักศึกษาสังเกตได้ถึงข้อผิดพลาดของนักศึกษาในด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	0.541	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
32. นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	0.656	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
33. นักศึกษาพยายามหาหนทางที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีกว่าเดิม	0.782	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
34. นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ	0.412	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	แปลผล
35. นักศึกษาแสวงหาบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย	0.195	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
36. นักศึกษาพยายามหาโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด	0.163	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
37. นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ	0.125	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
38. นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.048	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
39. นักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัวภาษาอังกฤษ	0.702	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ

40. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษแม้จะกลัวความผิดพลาด	0.797	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
41. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ	0.617	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
42. นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือกังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	0.896	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
43. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ	0.914	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
44. นักศึกษาสนทนากับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกในขณะที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ	0.742	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
45. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสอบถามท่านอื่นเพื่อให้พูดช้าลงหรือกล่าวซ้ำ	0.150	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ
46. นักศึกษาสอบถามผู้ที่พูดภาษาอังกฤษภาษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้แก้ไขเมื่อนักศึกษาพูด	0.454	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
47. นักศึกษาฝึกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาอื่น ๆ	0.304	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ	แปลผล
48. นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	0.530	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
49. นักศึกษาถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	0.321	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ
50. นักศึกษาพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	0.083	มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยปรากฏค่านัยสำคัญทางสถิติไม่เกินกว่า 0.05

1. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 2 “นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.027

2. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 11 “นักศึกษายพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.019

3. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 21 “นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.029

4. เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 38 “นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.048

ตาราง 4.8 ตารางสรุปรวมค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

จำนวนข้อในแบบสอบถาม รวม 50 ข้อ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด (รูป/คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
50	70	3.2680	.63472

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.2680) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ที่มีค่าไม่สูงมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ไม่มากระหว่างเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 4.9 การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับค่ารวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ค่า Pearson Correlation ในการคำนวณค่าหาความสัมพันธ์ในภาพรวมรวมทั้งหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig. (2-tailed))

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (รูป/คน)	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับคะแนนรวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สูตร Pearson Correlation	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig. (2-tailed))
70	-.038	0.754

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 70 รูป/คน ปรากฏค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับคะแนนรวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏค่า -.038 ซึ่งเป็นการแสดงค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำและไม่ปรากฏค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig. (2-tailed)) ปรากฏค่า 0.754

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการทบทวนเนื้อหาเพิ่มเติมในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สะดวกและสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกได้แก่ การรับชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ การฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน บ้ายตามท้องถนน การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะการสื่อสารกับชาวต่างชาติ การใช้แอปพลิเคชันฝึกทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ การฝึกอ่านคำภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด 70 รูป/คน จากทั้งผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เข้าศึกษาทั้งในภาคปกติ (วันจันทร์-วันศุกร์) และภาคนอกเวลาราชการ (วันเสาร์-วันอาทิตย์) โดยในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการตอบคำถามของวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งได้แก่

1. เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนในการศึกษาในรายวิชาเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 70 รูป/คน

ขอบเขตในการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการ จำนวน 70 รูป/คน

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะ (ฆราวาส บรรพชิตและสามเณร) ช่วงอายุ สรุปได้ว่า

สถานะ พระภิกษุ	จำนวน 8 รูป คิดเป็นร้อยละ	11.4
สามเณร	จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ	2.9
คฤหัสถ์ชาย	จำนวน 43 รูป คิดเป็นร้อยละ	61.4
คฤหัสถ์หญิง	จำนวน 17 รูป คิดเป็นร้อยละ	24.3

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคฤหัสถ์ชายเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.4) รองลงมาได้แก่ คฤหัสถ์หญิง (ร้อยละ 24.3) พระภิกษุ (ร้อยละ 11.4) และสามเณร (ร้อยละ 2.9) ตามลำดับ

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 28-32 ปี (ร้อยละ 35.7) รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 23-27 ปี (ร้อยละ 21.4) ช่วงอายุ 18-22 ปี (ร้อยละ 18.6) ช่วงอายุ 33-37 ปี (ร้อยละ 15.7) ช่วงอายุ 42-46 ปี (ร้อยละ 7.1) และผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุ 42-46 ปี (ร้อยละ 7.1) มีจำนวนน้อยที่สุด

สรุปจำนวนร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารวมของผู้ตอบแบบสอบถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปีการศึกษา 2564

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ C+ จำนวน 58 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 82.9 ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ C จำนวน 9 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ

12.9 ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ B จำนวน 2 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ A จำนวน 1 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รวมจำนวน 42 ข้อ

เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อ “นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ” ปรากฏค่าความถี่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.79$ และ $S.D. = 1.318$) และเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อ “นักศึกษ้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง” ปรากฏค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.73$ และ $S.D. = 1.191$) สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เทคนิคในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 50 ข้อ ได้ 0.939 – 1.508 ซึ่งแสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่แตกต่างกันน้อยมาก

ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.2680) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ที่มีค่าไม่สูงมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ไม่มากระหว่างเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับค่ารวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ค่า **Chi-Square** ในการคำนวณค่าหาความสัมพันธ์ในภาพรวมทั้งหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig. (2-tailed))

แสดงให้เห็นว่าจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 70 รูป/คน ปรากฏค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับคะแนนรวมของเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏค่า -0.038 ซึ่งเป็นการแสดงค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำและไม่ปรากฏค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig. (2-tailed)) ปรากฏค่า 0.754

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการทบทวนเนื้อหาเพิ่มเติมในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สะดวกและสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกได้แก่ การรับชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ การฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ป้ายตามท้องถนน การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะการสื่อสารกับชาวต่างชาติ การใช้แอปพลิเคชันฝึกทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ การฝึกอ่านคำภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ สามารถนำเสนอการอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น**คฤหัสถ์ชาย**เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.4) รองลงมาได้แก่ **คฤหัสถ์หญิง** (ร้อยละ 24.3) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ **สามเณร** (ร้อยละ 2.9)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในระดับ C+ จำนวน 58 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 82.9

3. มีการใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแบบสอบถามในระดับปานกลางสูงสุดใน 3 อันดับแรกได้แก่ ได้แก่

3.1 นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

3.2 นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ และนักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัวภาษาอังกฤษ มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47

3.3 นักศึกษาพยายามหาหนทางให้มากที่สุดเพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษ มีคะแนน

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

4. เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้แก่

4.1 เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 2 “นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่งจะทำให้จำได้” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.027

4.2 เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 11 “นักศึกษายพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.019

4.3 เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 21 “นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.029

4.4 เทคนิคและวิธีการในหัวข้อที่ 38 “นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ” แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.048

ผลการวิจัยในครั้งนี้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารส่วนใหญ่ไม่แสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยในห้องเรียนและหลังจากการทำการเรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพหลักและมีภารกิจและความรับผิดชอบส่วนตัวจึงทำให้ไม่สามารถจัดสรรเวลาในการศึกษาค้นคว้า ทบทวน รวมทั้งฝึกฝน

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ที่ศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นผู้สอนในรายวิชาดังกล่าวทราบว่า ควรเพิ่มเทคนิคและวิธีการในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีความหลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นที่แท้จริงและนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งหากผู้เรียนได้ตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากที่ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้เรียนขวนขวายในการทบทวนและฝึกปฏิบัติในการสื่อสารทางด้านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **คิวนนท์ นิลพาณิชย์ (2560)** ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1” วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์ของ

ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยกับผู้เรียนอื่น ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ผู้เรียนชาวกัมพูชาและเวียดนามระดับมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้านในระดับปานกลางโดยใช้กลยุทธ์อภิปรายมากที่สุด และใช้กลยุทธ์ปริชานน้อยที่สุด ซึ่งโดยผู้เรียนชาวไทยในกลยุทธ์ทางสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ซึ่งต่างจากผู้เรียนชาวกัมพูชาและเวียดนามที่ใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผลงานวิจัยของ **ธนิกันต์ สุญสินภัย (2563)** ได้ทำการวิจัยในหัวข้อ “การทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย” (Reconsidering Thailand’s English Education) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย วิเคราะห์นโยบายการศึกษาด้านทักษะภาษาอังกฤษและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าระดับทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเกิดจากการพัฒนาหลักสูตรอย่างไม่เป็นรูปธรรม รวมทั้งโอกาสในการฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ กอปรกับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยที่มีการใช้ภาษาอังกฤษไม่บ่อยครั้ง

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารส่วนใหญ่ไม่แสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญอย่างสถิติ ทั้งนี้จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยในห้องเรียนและหลังจากการทำการเรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพหลักและมีภารกิจและความรับผิดชอบส่วนตัวจึงทำให้ไม่สามารถจัดสรรเวลาในการศึกษาค้นคว้า ทบทวน รวมทั้งฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทางด้านภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันจึงทำให้ผลการวิจัยในครั้งนี้ในภาพรวมไม่แสดงความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ควรนำผลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงกับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

1.2 อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำและส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิคการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่เพื่อกระตุ้นให้เกิดความชื่นชมในการทบทวนในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 ควรมีการให้ผู้เรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติเพื่อเป็นการสร้างโอกาสและการฝึกฝนการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้ผลจริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านอื่น ๆ

2.2 เทคนิคในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความแตกต่าง

2.3 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษในการสื่อสารและในรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

- คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (2563). *หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- เจตน์สฤษฏี สังข์พันธ์, นักวิจัย, วันทนา ไกรฤกษ์, นักวิจัย, เก็ดถวา บุญปรากการ, นักวิจัย และ Remegio, Kathylene Petaca, Researcher (2559). *สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- ชฎาพร โชติธรรมา และ อนุชา พวงพกา (2559). *แรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 สถาบันวิจัยและพัฒนา 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, (1)52-59.*
- ดาวสดีโส ห., & คชเสนี จ. (2011). *การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ. Princess of Naradhiwas University Journal, 3(3)*. Retrieved from <https://li01.tci-thaijo.org/index.php/pnujr/article/view/537162022>
- ดีเด่น เบ็ญฮาวัน และ นิสากร จารุมณี (2556). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทีดี ธ. (2018). *An Achievement of Project Analysis and Project Management Titled Project Feasibility Study Through Using Peer Assisted Learning.: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์โครงการและการบริหารโครงการ เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน. Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University Journal, 9(2), 11–22*. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/truhusocjo/article/view/181446>ธนบัตร, ธ. (2561). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยซันที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.

- วรรณษา ชลอยุธยา. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกระบวนการเผชิญสถานการณ์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารวิชาการ ศรีปทุม ชลบุรี*, 15(4), 229 – 236.
- ศิวนนท์ นิลพาณิชย์. (2560). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 7(2), 1-12.
- ศุภิกา นีรัตติย (2561). ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 9(2), 138-170.
- สมพร โกมารทัต. (2559). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2565, www.dictionary.orst.go.th
- สิทธิพล อาจอินทร์พ. พ. (1). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. *Journal of Education Khon Kaen University (Graduate Studies Research)*, 4(4), 131-137.
Retrieved from <https://so02.tcithaijo.org/index.php/EDGKKUJ/article/view/50141>
- สุขวิจิตร (2553). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- สุญสินัย (2563). การทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 9(1)86-97.
- American Psychological Association. (2021). *Academic Achievement*. Retrieved 21 September 2021, <https://dictionary.apa.org/academic-achievement>
- Anja Meißner, Anne F. Weidinger, Linda Wirthwein Ricarda Steinmayr. (2014). *Academic Achievement*. Retrived 7 May 2022, <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199756810/obo-9780199756810-0108.xml>

- Ann Hewings and Tagg Caroline. (2012). *The Politics of English*. New York: The Open University.
- B. Spinath. (2012) Academic Achievement, *Encyclopedia of Human Behavior* (Second Edition), 1-8, Retrieved from <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-375000-6.00001-X>.
- Blanka Frydrychova Klimova (2011). Motivation for learning English at a university level. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, (15), 2599-2603, Retrieved 11 December 2021, <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.04.153>.
(<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042811006999>)
- Byrnes, James. (2011). Academic Achievement. *Encyclopedia of Adolescence*. 1. 1-9. Retrieved from
(<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B978012375000600001X>)
- Cambridge University Press (2022). *Method*. Retrieved 10 May 2022, <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/method>
- Cambridge University Press. (2021). *Choice*. Retrieved 29 August 2021, <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english-thai/choice>
- Cambridge University Press. (2021). *English*. Retrieved 29 August 2021, <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/english?q=English>
- Cambridge University Press. (2021). *English as a Foreign Language*. Retrieved 29 August 2021, <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/english-as-a-foreign-language?q=English+as+a+foreign+language>
- Cambridge University Press. (2021). *English as a Second Language*. Retrieved 29 August 2021, <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/english-as-a-second-language?q=English+as+a+second+language>
- Cambridge University Press . (2021). *Lifestyle*. Retrieved 29 August 2021, <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english-thai/lifestyle>

- Cambridge University Press. (2021). *Lingua Franca*. Retrieved on 29 August 2021,
<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/lingua-franca>
- Cambridge University Press. (2021). *Technique*. Retrieved 22 May 2021,
<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/technique>
- Cambridge University Press. (2022). 'Revise' Retrieved 7 May 2022,
<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/revise>
- Celce-Murcia, M. (1991). *Teaching English as a second or foreign language*
 (2nd ed.). Boston, Massachusetts: Heinle & Heinle Publishers.
- Chien Kuo Lee. (2010). An Overview of Language Learning Strategies. *Academia*, (7),
 132-152.
- Cho, J. (2014). *Understanding the Importance of English Education in South Korea and
 Exploring the Reasons Why South Korean Students Come to a University in
 the Midwest*. (M.A. Thesis). University of Nebraska-Lincoln. Retrieved on 12
 December 2022, <https://digitalcommons.unl.edu/cehsedaddiss/170/>
- Chong, C. S. (2021). *Six trends for the new future of English language teaching*.
 Retrieved 11 December 2022, [https://www.britishcouncil.org/voices-
 magazine/six-trends-english-language-teaching](https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/six-trends-english-language-teaching)
 2021?fbclid=IwAR3p5RxZjX9uw_oVTtoNEPe64Fr29-ZSv9s__-
 Az6xTGYkEvWGfJdNkrFw6Q
- Collins English Dictionary. (2021). *English*. Retrieved 29 August 2021,
<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/english>
- Crystal, D. and Potter Simeon. (2020). English language. *Encyclopedia
 Britannica*. Retrieved 20 October 2020,
<https://www.britannica.com/topic/English-language>
- Education First. (2020). *EF English Proficiency Index*. Retrieved 2 August 2021,
<https://www.ef.com/ca/epi/regions/asia/thailand/>
- Encyclopaedia Britannica. (2021). *Ludwig Wittgenstein: Facts & Related Content*.

- Retrieved 3 November 2021, <https://www.britannica.com/facts/Ludwig-Wittgenstein>
- Hewings, A., & Caroline, T. (2012). *The Politics of English*. New York: The Open University.
- Leila Glass, Ashley L. Ware, Sarah N. Mattson.(2014). Chapter 25 – Neurobehavioral, neurologic, and neuroimaging characteristics of fetal alcohol spectrum disorders, *Handbook of Clinical Neurology, Elsevier*, (125), 435-462, Retrieved <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B9780444626196000252>
- Makhsuda, I. Z. (2020). Modern Teaching Techniques in Education. *IJESC*, 25440-25446.
- Merriam-Webster.(2022). *Method*. Retrieved 3 May 2022, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/method>
- Merriam-Webster. (2022). ‘*Revise*’. Retrieved on 3 May 2022, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/revise>
- Merriam-Webster. (2022). *Technique*. Retrieved 2 May 2022, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/technique>
- Merriam-Webster. (2021). *English*. Retrieved 29 August 2021, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/English>
- Mufwene, S. Sangol.(2010) *Lingua Franca*. Encyclopedia Britannica. Retrieved 11 December 2021, <https://www.britannica.com/topic/lingua-franca>
- Natnaree Ritthirat and Thanyapa Chiramanee.(2014). Problems and Obstacles to Developing English Speaking Skill of Thai University Students. *Graduate Research Conference*, 2839 - 2848. Retrieved <https://gsbooks.gs.kku.ac.th/57/grc15/files/hmp39.pdf>
- Oxford University Press. (2022). ‘*Method*’. Retrieved 3 May 2022, <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/us/definition/english/method?q=method>
- Oxford University Press. (2022). ‘*Revise*’. Retrieved 1 May 2022,

<https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/us/definition/english/revise?q=revise>

Oxford University Press. (2022). *Technique*. Retrieved 7 May 2022,

<https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/us/definition/english/technique>

Papol, R., Boonsue, W., Nakcharoen, J., Sriratanaban, S., Silachai, N., & Khamsri, T.

(2020). THE ANALYSIS OF LISTENING AND READING PROBLEMS IN TAKING TOEIC OF ENGLISH MAJOR STUDENTS, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY. *Journal of Buddhist Education and Research*, 6(2), 239-251. Retrieved from [https://so06.tci-](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jber/article/view/245805)

[thaijo.org/index.php/jber/article/view/245805](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jber/article/view/245805)

Rawan, R., Parpistharwee, P., & Buakaew, R. (2020). THE STUDY OF STATE, ENGLISH LANGUAGE PROBLEMS AND ENGLISH LANGUAGE NEEDS AMONG STUDENTS OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP: CASE STUDY OF THE FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION AND THE FACULTY OF LIBERAL ARTS. *RMUTK Journal of Liberal Arts*, 2(2), 72-87. Retrieved from [https://so02.tci-](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/larts-journal/article/view/244892)
[thaijo.org/index.php/larts-journal/article/view/244892](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/larts-journal/article/view/244892)

Rebecca L. Oxford. (1990). *Language Learning Strategies. What Every Teacher Should Know*. Massachusetts: Heinle and Heinle Publishers.

Smithsonian American Art Museum. (2022). “*The limits of my language mean the limits of my world.*” – *Ludwig Wittgenstein, Tractatus logico-philosophicus, 1922. From the series Great Ideas of Western Man.*” Retrieved on 1 January 2023,

<https://americanart.si.edu/artwork/limits-my-language-mean-limits-my-world-ludwig-wittgenstein-tractatus-logico-philosophicus>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในการศึกษาใน
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(English for Communication)

แบบสอบถาม

งานวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียนในรายวิชาดังกล่าว

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน _____ ตรงตามความเป็นจริง

1. สถานะ	_____ พระภิกษุ	_____ สามเณร
	_____ คฤหัสถ์ชาย	_____ คฤหัสถ์หญิง
2. อายุ	_____ 18 – 20	_____ 21 – 29
	_____ 30 – 39	_____ 40 – 49

3. ผลการเรียนรวม (เกรด) ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2564 _____

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการทบทวนบทเรียนของผู้เรียน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน _____ ตรงตามช่วงคะแนนความถี่ตามความเป็นจริง

5 หมายถึง	ปฏิบัติทุกครั้ง	(ปฏิบัติ 7 ครั้งต่อสัปดาห์)
4 หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	(ปฏิบัติ 6 ครั้งต่อสัปดาห์)
3 หมายถึง	ปฏิบัติเมื่อมีโอกาส	(ปฏิบัติ 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์)
2 หมายถึง	ปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง	(ปฏิบัติ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)
1 หมายถึง	ปฏิบัติน้อยมาก	(ปฏิบัติ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)

เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ระดับคะแนนความถี่				
	5	4	3	2	1
1. นักศึกษาได้คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้แล้วกับ สิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ					
2. นักศึกษาได้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในประโยคซึ่ง จะทำให้จำได้					
3. นักศึกษาได้เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ กับ รูปภาพหรือภาพจำของคำศัพท์เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้					
4. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ใหม่โดยสร้างภาพในใจหรือสถานการณ์ ที่มีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ					
5. นักศึกษาใช้เสียงสัมผัสในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ					
6. นักศึกษาได้ใช้บัตรคำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ					
7. นักศึกษาได้แสดงออกทางท่าทางเพื่อสื่อถึงความหมายของ คำศัพท์ใหม่					
8. นักศึกษาฉันได้ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง					
9. นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือวลีโดยการจดจำ สถานที่ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ บนกระดานดำหรือตามป้าย ถนน					
10. นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หลายครั้ง					
11. นักศึกษาพยายามจะพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา					
12. นักศึกษาฝึกการใช้เสียงภาษาอังกฤษ					
13. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่แตกต่างกัน					
14. นักศึกษาเริ่มต้นบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ					
15. นักศึกษาดูโทรทัศน์ในรายการที่เป็นภาษาอังกฤษหรือดู ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ					
16. นักศึกษาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง					
17. นักศึกษาเขียนโน้ต ขอบความ จดหมายหรือรายงานเป็น ภาษาอังกฤษ					
18. นักศึกษากวาดสายตาอ่านข้อความภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็ว และย้อนกลับไปอ่านซ้ำอย่างละเอียด					

19. นักศึกษาได้ค้นหาคำศัพท์ในภาษาแม่ของฉันทึที่คล้ายกับคำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ					
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ระดับคะแนนความถี่				
	5	4	3	2	1
20. นักศึกษาพยายามที่จะค้นหารูปแบบต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ					
21. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะทำให้เข้าใจคำศัพท์นั้นได้					
22. นักศึกษาไม่พยายามแปลคำศัพท์คำต่อคำ					
23. นักศึกษาสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรือได้อ่านเป็นภาษาอังกฤษ					
24. นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้น					
25. นักศึกษาพยายามใช้เวลาที่นึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ในการสื่อสาร					
26. นักศึกษาคิดคำภาษาอังกฤษขึ้นใหม่เมื่อไม่ทราบคำที่ต้องการเป็นภาษาอังกฤษ					
27. นักศึกษาอ่านสื่อภาษาอังกฤษโดยไม่หาศัพท์ทุกคำ					
28. นักศึกษาพยายามเดาคำศัพท์ว่าคุณสนทนาจะกล่าวสิ่งใดต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ					
29. หากนักศึกษานึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก นักศึกษาใช้คำหรือวลีที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน					
30. นักศึกษาพยายามหาหนทางใหม่มากที่สุดเพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษ					
31. นักศึกษาสังเกตได้ถึงข้อผิดพลาดของนักศึกษาในด้านภาษาอังกฤษของตนเองและนำข้อมูลนั้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษ					
32. นักศึกษาตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ					
33. นักศึกษาพยายามหาหนทางที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีกว่าเดิม					
34. นักศึกษาวางตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ					
35. นักศึกษาแสวงหาบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย					
36. นักศึกษาพยายามหาโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด					

37. นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ					
เทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ระดับคะแนนความถี่				
	5	4	3	2	1
38. นักศึกษาคำนึงถึงพัฒนาการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ					
39. นักศึกษาพยายามผ่อนคลายเมื่อเกิดอาการกลัวภาษาอังกฤษ					
40. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษแม้จะกลัวความผิดพลาด					
41. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ					
42. นักศึกษาสังเกตได้ว่าตนเองมีความเครียดหรือกังวลเมื่อกำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ					
43. นักศึกษาเขียนความรู้สึกลงไปในสมุดจดการเรียนรู้อังกฤษ					
44. นักศึกษาสนทนากับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกในขณะที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ					
45. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสอบถามท่านอื่นเพื่อให้พูดช้าลงหรือกล่าวซ้ำ					
46. นักศึกษาสอบถามผู้ที่พูดภาษาอังกฤษภาษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้แก้ไขเมื่อนักศึกษาพูด					
47. นักศึกษาฝึกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาอื่น ๆ					
48. นักศึกษาขอความช่วยเหลือกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ					
49. นักศึกษาถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ					
50. นักศึกษาพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 3 เทคนิคอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

สถานะ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid พระภิกษุ	8	11.4	11.4	11.4
สามเณร	2	2.9	2.9	14.3
ชาย	43	61.4	61.4	75.7
หญิง	17	24.3	24.3	100.0
Total	70	100.0	100.3	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 18-22	13	18.6	18.6	18.6
23-27	15	21.4	21.4	40.0
28-32	25	35.7	35.7	75.7
33-37	11	15.7	15.7	91.4
38-41	1	1.4	1.4	92.9
42-46	5	7.1	7.1	100.0
Total	70	100.0	100.0	

เกรด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid A	1	1.4	1.4	1.4
B	2	2.9	2.9	4.3
C	9	12.9	12.9	17.1
C+	58	82.9	82.9	100.0
Total	70	100.0	100.0	

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a1	70	3.03	1.340
a2	70	3.24	.939
a3	70	3.21	1.166
a4	70	3.27	1.191
a5	70	3.79	1.318
a6	70	2.77	1.265
a7	70	3.23	1.169
a8	70	3.39	1.322
a9	70	3.33	1.236
a10	70	3.27	1.191
a11	70	2.91	1.225
a12	70	3.20	1.223
a13	70	3.40	1.323
a14	70	3.23	1.265
a15	70	2.89	1.222
a16	70	2.73	1.191

	N	Mean	Std. Deviation
a17	70	2.93	1.487
a18	70	3.44	1.369
a19	70	3.31	1.389
a20	70	3.04	1.160
a21	70	3.07	1.159
a22	70	2.87	1.062
a23	70	3.04	1.209
a24	70	3.16	1.270
a25	70	3.00	1.129
a26	70	3.71	1.253
a27	70	3.44	1.326
a28	70	3.41	1.357
a29	70	3.14	1.107
a30	70	3.46	1.270
a31	70	3.31	1.303
a32	70	3.33	1.126
a33	70	3.64	1.384
a34	70	3.47	1.411
a35	70	3.09	1.151
a36	70	3.59	1.357
a37	70	3.83	1.167
a38	70	3.50	.989
a39	70	3.47	1.164
a40	70	3.64	1.286
a41	70	3.43	1.460
a42	70	3.34	1.153
a43	70	3.39	1.407
a44	70	3.17	1.090
	N	Mean	Std.

			Deviation
A45	70	2.94	1.062
a46	70	3.76	1.408
a47	70	3.01	1.508
a48	70	3.51	1.401
a49	70	3.21	1.215
a50	70	2.83	1.215
Valid N (listwise)	70		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
รวม 50 ข้อ	70	3.2680	.63472
Valid N (listwise)	70		

ภาคผนวก ค

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๑๑๗๐
 โทรศัพท์ ๐ ๔๕๙๔ ๕๐๐๐-๕ โทรสาร ๐ ๔๕๙๔ ๕๐๐๔
 www.mcu.ac.th

ที่ ๒๖ ๕๐๐๙/ว.๕๕๔๔

๒๔ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง รับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย

เจริญพร นางสาวณวมล ชุ่มเจริญสุข / นักวิจัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตามที่ท่านได้มีหนังสือขอใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย เพื่อทำการวิจัยในเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย" มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ได้พิจารณาข้อเสนอการวิจัยของท่านแล้ว มีความเห็นว่า ข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการนี้ มีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนด ไม่ต้องแก้ไขปรับปรุงแต่ประการใด จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป.

ขอเจริญพร

(พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.)

รองประธานคณะกรรมการฯ ปฏิบัติหน้าที่แทน
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม
หมายเลขข้อเสนอการวิจัย ว.๔๔๙/๒๕๖๕

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายงานการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อข้อเสนอการวิจัย: การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเทคนิคและวิธีการในการทบทวนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 (A Study of Relationship Between Academic Achievement and Methods and Learning Techniques in English for Communication Course Content Television of First-year Undergraduate Students in Political Science at Mahamakut Buddhist University Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus)

รหัสข้อเสนอการวิจัย: -

สถาบันที่สังกัด: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้วิจัยหลัก: นางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕
๒. เอกสารชี้แจงข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕
๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕

(พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.)

รองประธานคณะกรรมการฯ ปฏิบัติหน้าที่แทน
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕

หมายเลขใบรับรอง: ว.๔๔๙/๒๕๖๕

วันที่ให้การรับรอง: ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕

วันหมดอายุใบรับรอง: ๒๙ กันยายน ๒๕๖๖

ประวัตินักวิจัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ นางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข

ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการวิจัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555 ปริญญาโท ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2550 ปริญญาตรี อักษรศาสตรบัณฑิต (อ.บ.) สาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน ปี 2557 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ 1. ผลิตเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด

ผลงานการวิจัย

พระมหาสายัณห์ วงศ์สุรินทร์, สํารายุ ศรีคำมูล และนางสาวนฤมล ชุ่มเจริญสุข. (2565).

การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. Journal of Roi Kaensarn Academi. 7(4), หน้า 1-13.

สนิท บุญอ่อน, นฤมล ชุ่มเจริญสุข, สํารายุ ศรีคำมูล, พระครูวินัยการโกวิท (บุญตอม อคคปุญโญ) “การประยุกต์ใช้หลักธรรมในการพัฒนากิจกรรมเสริมความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” Vol 6 No 1 (2018): วารสารศึกษาศาสตร์ มจร ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2561)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ พระครูวินัยการโกวิท

ตำแหน่ง ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543 ปริญญาโท ศาสตรศาสตรบัณฑิต (ศน.ม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พ.ศ. 2534 ปริญญาตรี (ศน.บ.) สาขาวิชาพระพุทธศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย

พ.ศ. 2534 ระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พม.) สาขาภาษาอังกฤษ
กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติการทำงาน อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ -

ผลงานการวิจัย

พระครูวินัยการโกวิท. (2565). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครู.ปีที่ 9 ฉบับที่
2 เมษายน – มิถุนายน 2565. หน้าที่ 1-12.

สนธิ บุญอ่อน, นฤมล ชุ่มเจริญสุข, สำราญ ศรีคำมูล, พระครูวินัยการโกวิท (บุญตอม
อคคปุญโญ) “การประยุกต์ใช้หลักธรรมในการพัฒนากิจกรรมเสริมความเป็นครูในศตวรรษที่ 21
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” Vol 6 No 1 (2018):
วารสารศึกษาศาสตร์ มจร ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2561)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ นายสนธิ วงปล่อมหิรัญ

ตำแหน่ง ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549 ปริญญาโท กศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2545 ปริญญาตรี ศน.บ. (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราช
วิทยาลัย

หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลง
กรณราชวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ -

ผลงานการวิจัย

สนธิ บุญอ่อน, นฤมล ชุ่มเจริญสุข, สำราญ ศรีคำมูล, พระครูวินัยการโกวิท (บุญตอม
อคคปุญโญ) “การประยุกต์ใช้หลักธรรมในการพัฒนากิจกรรมเสริมความเป็นครูในศตวรรษที่ 21
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” Vol 6 No 1 (2018):
วารสารศึกษาศาสตร์ มจร ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2561)

สนธิ วงปล่อมหิรัญ, พระมหาสายัณห์ เปมสีโล, สำราญ ศรีคำมูล, จำรูญ พริกบุญ
จันทร์, พระครูวินัยการโกวิท (บุญตอม ผากา) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราช
วิทยาลัย” Journal of MCU Social Science Review, 12(1), R178-R189. Vol.12 No.1 January
– February 2023

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
57 หมู่ 1 ต.สนับทึบ อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา